

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/41/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120423706
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120423706.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: A.. H. H. MaR-ELZAB, nar. XX.XX.XXXX, s miestom podnikania S. Sakalovej 1249/105, 014 01 Bytča, IČO: 33 368 422, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Ul. 17. Novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti žalovanému: Dubai Industry, s.r.o., so sídlom Kysucká cesta 3/536, 010 01 Žilina, IČO: 36 609 064, zastúpenému zástupcom Advokátska kancelária AŠTARY, s.r.o., so sídlom Mariánske námestie 29/6, 010 01 Žilina, IČO: 53 588 452, v spore o zaplatenie 7.760,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/13/2021-163 zo dňa 22. októbra 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/13/2021-163 zo dňa 22. októbra 2021 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanému **n á r o k** na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.760,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 7.760,- Eur od 07.11.2020 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V poradí druhým výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 7.760,- Eur spolu s úrokom z omeškania a paušálnou náhradou nákladov a trovy konania, ktorý nárok odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným zmluvu o dielo, na základe ktorej vystavil žalovanému faktúru č. 20078, ktorá nebola uhradená.

3. Okresný súd uviedol, že žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu, voči ktorému bol podaný odpor, v ktorom žalovaný uviedol, že žaloba je nedôvodná. Žalovaný potvrdil uzavretie Zmluvy o dielo zo dňa 19.06.2020. V zmluve bola dohodnutá cena za dielo ako súčin hodinovej sadzby ceny diela podľa bodu 3.3 a počtu hodín na základe súpisu vykonaných prác písomne odsúhlaseného objednávateľom. V zmysle zmluvy zhotoviteľ nemá právo na zaplatenie ceny diela za práce, ktorých súpis nebol odsúhlasený. Žalovaný uviedol, že nikdy písomne neodsúhlasil žiaden súpis a žalobca ani žiadny taký súpis nepredložil ani so žalobou. Dokonca žalobca nepreukázal dátum doručenia faktúr žalovanému. Popieral právo žalobcu na zaplatenie ceny diela aj riadne vykonanie diela.

4. Okresný súd ďalej v odseku 3. odôvodnenia uviedol obsah vyjadrenia žalobcu k odporu žalovaného a v odseku 4. obsah vyjadrenia žalovaného k vyjadreniu žalobcu.

5. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávania, na ktorých poukázal na vyjadrenie zástupcu žalobcu a žalobcu, zástupcu žalovaného a žalovaného, vykonal dokazovanie výsluchom svedka H. F., listinnými dôkazmi, ktoré tvorili obsah spisového materiálu a po vykonanom dokazovaní konštatoval nasledovný skutkový stav.

6. Okresný súd mal preukázané uzavretie Zmluvy o dielo dňa 19.06.2020. Poukázal na čl. III. bod 3.2, bod 4.2., 4.3., 4.4., 4.5, 6.8. zmluvy o dielo a za aplikácie § 261 ods. 1, § 536 ods. 1, § 546 ods. 1 a 2, § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

7. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca ako zhotoviteľ uzavrel so žalovaným ako objednávateľom Zmluvu o dielo dňa 19.06.2020, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu vykonať pre žalovaného dielo podľa zmluvy a žalovaný sa zaviazal za zhotovenie diela zaplatiť. Okresný súd posúdil, že medzi stranami došlo k platnému uzavretiu zmluvy dielo, žalovaný uzavretie zmluvy potvrdil, nespochybňoval ju. Ďalej mal okresný súd preukázané, že žalobca vystavil žalovanému faktúru č. 20078 dňa 16.10.2020 na sumu 7.760,- Eur so splatnosťou dňa 06.11.2020 na základe zmluvy o dielo a písomne odsúhlaseného Súpisu skutočne vykonaných prác zo dňa 06.07.2020. Okresný súd poznamenal, že hoci vo faktúre bol uvedený Súpis vykonaných prác zo dňa 06.07.2020, žalobca uviedol, že došlo ku chybe v písaní, čo vyplývalo aj z ostatných predložených faktúr, z dátumu vystavenia faktúr, aj z prílohy faktúry. Medzi stranami bolo nesporné, že faktúra nebola žalovaným uhradená. Žalovaný v rámci obrany trval na tom, že žalobca nemá nárok na zaplatenie ceny diela vzhľadom na znenie zmluvy, nakoľko súpis vykonaných prác nebol podpísaný a schválený žalovaným a zároveň, že žalobca nevykonal dielo riadne a bez väd.

8. Okresný súd konštatoval, že medzi stranami sporu bola uzavretá platná zmluva o dielo, v ktorej si zmluvné strany dohodli predmet diela, jeho cenu aj platobné podmienky, v ktorej súvislosti poukázal na čl. III., bod 3.2., bod 4.4., bod 4.2., 4.3., 4.5, 6.8. zmluvy o dielo. Podľa bodu 4.2. zmluvy o dielo zhotoviteľ má právo na zaplatenie časti ceny diela za 2 kalendárne týždne riadneho vykonávania diela, ak sú súčasne splnené nasledovné podmienky: a) dielo bolo v danom období vykonávané riadne a bez väd, b) objednávateľ písomne odsúhlasil súpis skutočne vykonaných prác zhotoviteľom v daných dvoch kalendárnych týždňoch vykonávania diela, v ktorých je výslovne uvedený počet hodín riadneho vykonávania diela. Zo zmluvných ustanovení nepochybne vyplývalo, že žalobca bol povinný predkladať za konkrétne obdobia žalovanému súpis vykonaných prác s počtom hodín a s príslušnou časťou ceny diela, ktorá je predmetom fakturácie, a to v dostatočnom časovom predstihu, za účelom odsúhlasenia žalovaným. Dané súpisy sa mali doručovať žalovanému elektronicky na konkrétne uvedenú e-mailovú adresu. V zmluve bolo výslovne dohodnuté, že súpis musí byť písomne odsúhlasený žalovaným, a to výlučne štatutárnym orgánom alebo splnomocnenou osobou.

9. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný poprel doručenie súpisov na odsúhlasenie od žalobcu.

10. K žalobcom predloženým listinám, o ktorých tvrdil, že sú súpisy/šichtovnice, okresný súd uviedol, že tieto boli predložené v nemeckom jazyku bez prekladu do úradného jazyka, avšak bol z nich zrejmý obsah aj bez prekladu (mená robotníkov, dátum prác...), tieto neboli písomne odsúhlasené konateľom žalovaného, či splnomocnenou osobou. Súpisy boli opatrené nečitateľným podpisom bez špecifikácie osoby, ktorá to podpísala. Žalovaný poprel, že by išlo o jeho podpis alebo nejakej ním splnomocnenej osoby. Žalobca tvrdil, že žalovanému doručil tzv. šichtovnice, ktoré však v zmysle zmluvy o dielo nie je možné považovať za požadované súpisy, ktoré bol žalobca povinný doručiť žalovanému. Okresný súd skonštatoval, že žalobca nepredložil žalovanému súpisy vykonaných prác, ale iba počet odpracovaných hodín, čo nebolo postačujúce, avšak nesporne bolo preukázané, že predmetné súpisy vykonaných prác mal žalovaný k dispozícii, nakoľko si ich sám zabezpečil.

11. Okresný súd poukázal na to, že žalovaný pred súdom uviedol, že súpisy zo strany žalobcu mu neboli predkladané, preto požiadal nemeckú stranu, aby mu poslala súpisy. Uviedol, že pracovníci žalobcu vykonávali práce, vykonávali dielo, ale nevykonávali riadne, nakoľko podľa informácií od nemeckého subjektu sa nezakladá na pravde to, čo si vyfakturovali. Potvrdil, že H. R. bol stavebný dozor za objednávateľa v Nemecku. Na otázku okresného súdu, z akého dôvodu nedošlo k odsúhlaseniu súpisov

zabezpečených od nemeckého subjektu, žalovaný uviedol, že preto, lebo súpisy vykonaných prác si zabezpečil sám a na opakovaný dotaz uviedol, že žalobca komunikoval s otcom konateľa žalovaného, ktorý vypomáhal žalovanému a poslal žalobcovi SMS správu, že súpisy síce prišli, ale za 10.000,- Eur a jeho náklady sú za 30.000 Eur. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že z daných SMS nevyplýva, ktorých prác a za ktoré obdobie sa týka daná komunikácia a jednak žalovaný, ktorý poukazoval na dané SMS, spochybňoval a namietal hodnovernosť týchto SMS správ, ako aj oprávnenosť jeho otca konať za žalovaného.

12. Pokiaľ žalobca odkazoval na meno H. F., ktorý vyhotovoval súpisy, tak okresný súd zdôraznil bod 10.2. zmluvy, podľa ktorého meniť alebo dopĺňať zmluvu je možné len formou písomných dodatkov podpísaných osobami oprávnenými konať za obe zmluvné strany a ak žalobca predložil e-mailovú komunikáciu so žalovaným ohľadom žiadosti o zaslanie formulára, a tým sa snažil preukázať, že ide o tlačivo požadované žalovaným, tak M. F. e-mailom skutočne požiadal od žalovaného formulár, ale formulár na hodiny za celý týždeň, čo nebol požadovaný súpis vykonaných prác.

13. Okresný súd poukázal na to, že svedok M. F. uviedol, že so žalobcom spolupracuje od roku 2017, že robotníci každý deň spisujú, aké práce vykonali a on im to potom spisuje do formulára v PC. Potom to odovzdával stavbyvedúcemu R., ktorý to odkontroluje a zasiela nemeckej firme a tá žalovanému. Konateľ žalovaného s jeho otcom mu povedali, aby tie výkazy písal a dali mu k tomu aj tlačiareň. Následne uviedol, že pôvodne mal výkazy robiť p. F. - zamestnanec žalovaného a aj tlačiareň bola jeho. Dodal, že A. G. mu povedal, aby robil výkazy a odovzdával ich nemeckému majstrovi. Výkazy sa týkali vecného, nie časového rozsahu. Potom sa to zasielalo žalovanému, ktorý ho kontaktoval ohľadom výkazov, nakoľko sa nevedeli vyznať v kódoch. Neboli vytýkané, ani reklamované žiadne vady. Trval na tom, že robil aj šichtovnice, aj súpisy vykonaných prác.

14. Okresný súd poznamenal, napriek tomu, že svedok si viackrát rozporoval vo svojich tvrdeniach, tak medzi stranami nebolo sporné, že žalobca vykonal práce aj v 10/2020, ako aj to, že vyhotovoval súpisy, ktoré zasielal nemeckej firme, ktorá ich zaslala žalovanému, čo žalovaný potvrdil.

15. Ak žalobca tvrdil, že dané súpisy kontroloval a podpisoval nemecký majster, tak okresný súd nezistil žiadnu spojitosť so žalovaným. Bolo teda nesporné, že osoba, ktorá podpisovala tzv. šichtovnicu, nie je zamestnancom žalovaného. Žalovaný uviedol, že nebol ani ním splnomocnenou osobou. S tvrdením žalobcu, že súpis považuje za predmetný, lebo závisí od Nemca, či to odsúhlasí a nie žalovaný, okresný súd nesúhlasil, nakoľko žalobca sa v zmluve zaviazal, že bude doručovať súpisy žalovanému na odsúhlasenie, napriek tomu tak nepostupoval.

16. Okresný však súd mal za nesporné, že žalovaný mal k dispozícii súpisy vykonaných prác. Žalovaný túto skutočnosť potvrdil s uvedením, že požiadal nemeckého objednávateľa o zaslanie týchto súpisov. Hoci žalobca bol povinný predložiť súpisy vykonaných prác v zmysle zmluvy žalovanému e-mailom na schválenie, tak okresný súd považoval za absurdné nepreskúmať súpis a neuhradiť faktúru len preto, že žalobca nezaslal súpis e-mailom žalovanému, hoci tie súpisy má k dispozícii. Pokiaľ žalovaný mal k dispozícii súpisy, nebol dôvod ich neprekontrolovať a následne neodsúhlasiť, napriek tomu žalovaný tak neurobil. Napriek tomu, že podľa zmluvy bol žalobca povinný predložiť súpisy vykonaných prác žalovanému, nič mu nebránilo dané súpisy predložiť prostredníctvom iného subjektu ako v tomto prípade, keď žalovanému boli predložené od nemeckého subjektu, a to bez ohľadu na to, že žalovaný si ich sám vyžiadal. Žalovaný ich mal k dispozícii, čo potvrdil, napriek čomu nedošlo k ich odsúhlaseniu a ani nedošlo k žiadnej reklamácie vykonaných prác.

17. Okresný súd poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné vykonanie prác žalobcom prostredníctvom jeho subdodávateľov. Ak žalovaný následne tvrdil, že práce neboli vykonané riadne, z ničoho to nevyplývalo a ničím to žalovaný nepreukázal. Žalovaný voči žalobcovi žiadne práce nikdy nereklamoval, nijako nešpecifikoval vady, z čoho okresný súd usúdil, že jeho tvrdenia sú pre toto konanie účelové.

18. Okresný súd konštatoval to, že žalovaný ničím nepreukázal žiadnu prekážku odsúhlasenia súpisu, bol nečinný bez relevantného dôvodu. Ak sám konateľ žalovaného uviedol, že neodsúhlasil súpisy, lebo ich sám zabezpečil, tak tento dôvod okresný súd nepovažoval za relevantný pre neodsúhlasenie a neuhradenie faktúry. Ak žalovaný súpisy mal, nebol žiaden logický dôvod požadovať duplicitné

predloženie súpisov od žalobcu len preto, že podľa zmluvy ich mal predkladať žalobca. Trvanie na duplicitnom predložení považoval okresný súd za šikanóznym postupom označeným striktným formalizmom, čo je pre zmluvné vzťahy neobvyklé.

19. Pokiaľ žalobca predložil SMS-správy, ktoré žalovaný spochybňoval, považoval ich za nehodnoverné, tak okresný súd poukázal na to, že na jednej strane žalovaný spochybňoval komunikáciu SMS-správ, na druhej strane poukazoval na rozpor žalobcovej odmeny vyfakturovanej podľa súpisov, pričom v tejto komunikácii potvrdil dispozíciu so súpismi. Z komunikácie SMS-správ nevyplývalo, ktorých konkrétnych prác sa týka a ktorého konkrétneho obdobia. Pokiaľ sa v komunikácii spomínajú súpisy za 10.000 Eur a náklady za 30.000 Eur, nič bližšie z SMS-správ nevyplývalo, teda nebolo zrejmé, či sa to týka predmetného sporu. Pokiaľ v SMS-správach bolo uvedené, že faktúry budú zaplatené, jednak nebolo zrejmé, ktorá konkrétna faktúra a jednak uvedené nebolo možné s poukazom na § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka v žiadnom prípade považovať za uznanie vzhľadom na neurčitosť daného úkonu.

20. K poukazu žalobcu na A. G. ako oprávneného konať za žalovaného, okresný súd uviedol, že tento bol oprávnený len v zmysle ust. § 15 a § 16 Obchodného zákonníka na úkony, ku ktorým pri činnosti obvykle dochádza, avšak nemožno uvedené oprávnenie zamieňať za úkony dané výlučne konateľovi. Teda nebolo možné, aby menil zmluvu. Keďže v zmluve boli stanovené zmluvné dojednania s tým, že akékoľvek zmeny zmluvy môžu nastať len písomne, tak ústny pokyn A. G., ktorý bol v rozpore so zmluvou, okresný súd považoval za irelevantný a neúčinný. Ak aj A. G. niekoho poveril na podpisovanie šichtovnic, čo nebolo preukázané, tak žalobca bol napriek tomu povinný postupovať podľa zmluvy a nie podľa ústnych pokynov tejto osoby.

21. K poukazu žalovaného na nesprávnosť vo faktúre č. 20078, keďže v popise je uvedený iný dátum súpisu vykonaných prác, a to 06.07.2020, okresný súd konštatoval, že síce bolo nesporné, že aj v ten deň vykonával žalobca práce pre žalovaného, avšak predmetná faktúra bola za 42. týždeň 2020 od 12.10.2020 do 16.10.2020, čo vyplývalo z predložených šichtovnic (č.l. 12 spisu). Žalobca uviedol, že išlo o chybu v písaní, s čím sa okresný súd stotožnil, nakoľko hoci v danej faktúre išlo o určitú zmätočnosť v dátume, tak z prílohy faktúry nepochybne vyplývalo, za ktoré obdobie si žalobca uplatňuje odmenu. Predmetná faktúra je podpísaná žalovaným, resp. osobou prítomnou v kancelárii žalovaného v čase doručenia žalobcom, z čoho vyplývalo, že išlo o chybu v písaní. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na bod 10.8. zmluvy, podľa ktorého neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je príloha č. 1 - vzor faktúry, z ktorého nevyplýva požiadavka na označenie predložených príloh, ani podrobná špecifikácia všetkých vykonaných prác a počtu hodín. Konštatoval, že žalobca predložil faktúru tak, ako požadoval žalovaný.

22. Okresný súd tvrdenie žalovaného, že nemal práce zaplatené od nemeckého objednávateľa, pre toto konanie zhodnotil ako irelevantné, nakoľko nemecký objednávateľ nie je stranou sporu a jednak nie je ani zmluvnou stranou vzťahu žalobcu so žalovaným. Zároveň žalovaný ani nepreukázal, ani nešpecifikoval, za ktoré práce a kým vykonané mu nebolo zaplatené. Pokiaľ žalovaný tvrdil nejaké vady zo strany žalobcu, tieto neboli ničím preukázané a z ničoho nevyplývalo, že by ich reklamoval, dokonca ani to, že nemecký objednávateľ namietal riadne vykonané práce.

23. Podľa súdu prvej inštancie, ak žalovaný mal k dispozícii súpisy vykonaných prác, čo potvrdil, vykonané práce nerozporoval, nereklamoval, bolo nepochybné, že žalobca práce vykonal, potom skutočnosť, že súpisy nepredložil žalobca, ale žalovaný si ich zabezpečil priamo od nemeckého objednávateľa, nemohla byť dôvodom pre nezaplatenie vystavenej faktúry.

24. Okresný súd skonštatoval, že zmluva bola riadne uzavretá, žalobca ju vlastnoručne podpísal, nenamietal zmluvné dojednania. Uzavretím zmluvy žalobca prijal stanovené podmienky a zaviazal sa zmluvu plniť. Žalobca síce nepostupoval podľa zmluvy, keďže nepredložil žalovanému súpisy vykonaných prác, avšak bolo by nespravodlivé vec posudzovať striktnie, či výslovne žalobca predložil e-mailom tie súpisy alebo nie. Bolo by nespravodlivé nepriznať žalobcovi žalovanú sumu ako cenu za dielo, keďže práce boli vykonané, súpisy žalovaný mal k dispozícii, žalovaný nič nereklamoval, nič nenamietal ohľadom vykonaných prác, nič žalobcovi nevytýkal, následne iba vrátil faktúry, a to až po vydaní platobného rozkazu. Žalovaný neuviedol, kedy presne získal súpisy, ale bolo zrejmé, že do vydania rozhodnutia, riadne neodsúhlasil súpisy, keďže nič neoznámil žalobcovi, ani nič ďalšie od neho nepožadoval na prekontrolovanie vykonaných prác, iba vrátil faktúry s tým, že súpisy žalobca

nepredložil. Okresný súd mal za nepochybné, že práce žalobca vykonal, že žalovaný mal k dispozícii súpisy. Pre posúdenie ceny diela a opodstatnenosti nároku žalobcu bolo pre toto konanie irelevantné, že žalobca nedoručil súpisy žalovanému e-mailom, keďže si ich žalovaný zabezpečil sám. Bolo nesporné, že žalovaný nič nevytýkal žalobcovi, nikdy nešpecifikoval nejaké vady a pod.. Pokiaľ žalovaný mal k dispozícii súpisy vykonaných prác, dokonca potvrdil vykonanie prác žalobcom a vykonané práce nevytýkal, nereklamoval, nešpecifikoval, pričom nestačí iba nejaké „upozornenie“, že práce neboli vykonané riadne bez konkretizácie, tak žalovaný nemal relevantné námietky voči súpisom vykonaných prác a nebol dôvod neodsúhlasíť súpisy a zaplatiť predmetnú faktúru. Podľa okresného súdu by bolo šikanózne požadovať súpisy duplicitne, a to len preto, že žalobca ich v zmysle zmluvy neposlal žalovanému e-mailom.

25. Okresný súd poukázal na bod 4.2. zmluvy, ktorý stanovuje podmienky pre nárok žalobcu na zaplatenie. Konštatoval, že žalobca práce vykonal riadne a bez väd. Zopakoval, že ak žalovaný tvrdil vady s tým, že nemecký objednávateľ mu nezaplatil z dôvodu vadných prác, ničím to nepreukázal a z ničoho nevyplývalo, že by sa malo jednať o práce žalobcu. K písomnému odsúhlaseniu súpisov okresný súd opakovane zdôraznil, že dôvod, že žalobca nepredložil súpisy, ale žalovaný si ich zabezpečil sám, nebol dôvodom pre neodsúhlasenie súpisov. Keďže žalovaný neuviedol, ani nepreukázal žiaden relevantný dôvod pre neodsúhlasenie, považoval okresný súd za nutné konštatovať, že nakoľko žalovaný nemal relevantné výhrady, so súpismi súhlasil. Hoci nedošlo k písomnému odsúhlaseniu súpisov, nebolo možné akceptovať nečinnosť žalovaného, naopak bolo nutné konštatovať povinnosť žalovaného zaplatiť faktúru. Okresný súd poukázal na tvrdenie žalobcu, že žalovaný zasielal určité úhrady, ktorými boli uhradené predchádzajúce faktúry. Žalovaný nepopieral úhrady, ale tvrdil, že nešlo o úhrady faktúr, ale o zálohy, čo pred okresným súdom odôvodnil tým, že sa mu robotníci vyhrážali, že ak im nezaplatí, tak odídu. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na to, že keby žalobca nedokončil dielo, bol by zodpovedný za prípadnú škodu v dôsledku toho vzniknutú, čoho si musel byť vedomý, vzhľadom aj na zmluvné ustanovenia. Zároveň uviedol, že tzv. zálohy boli uhradené až po vystavení riadnych faktúr, a preto dôvod uhrádzania tzv. záloh žalovaným považoval za irelevantný, bez právneho základu a nelogický. Zároveň poukázal na to, že dané zálohy boli platbami bez špecifikácie konkrétnej faktúry s uvedením, že ide o zálohu, avšak nebolo ani zrejmé, ku ktorej faktúre je daná záloha, pričom tieto boli uhrádzané po vystavení faktúr. Ak žalovaný vrátil faktúry žalobcovi, tieto boli vrátené až po vydaní platobného rozkazu, čo možno považovať zo strany žalovaného za účelové konanie, a to s časovým odstupom od vydania faktúr.

26. Okresný súd poukázal na to, že žalobca ani žalovaný nepredložili dané súpisy vykonaných prác, avšak ich existencia medzi stranami bola nesporná, žalovaný výslovne potvrdil, že ich má k dispozícii a hoci neboli predložené, ničím relevantným neboli nepochybné zo strany žalovaného. Z ničoho nevyplývalo, že by žalovaný vykonané práce špecifikované v súpise, ktorý má k dispozícii, namietal. Okresný súd tak posúdil existenciu súpisov a vykonanie prác za nesporné a nerozporované v zmysle § 151 CSP.

27. Hoci predmetom konania neboli nároky z väd, okresný súd poukázal aj na ust. 562 Obchodného zákonníka a ak žalovaný vady tvrdil, z ničoho nevyplývalo, že by ich žalobcovi bez zbytočného odkladu oznámil. Okresný súd uzavrel, že žalovaný dôkazné bremeno o tvrdených vadách neunesol.

28. V závere okresný súd uviedol, že nemal dôvod pochybovať o existencii, či rozsahu vykonaných prác a ich súlade s fakturáciou. Žalovaný sa bližšie nevyjadroval k súpisom, ktoré si zabezpečil, pričom vzhľadom na jeho vyjadrenie pred súdom bolo možné konštatovať, že išlo o súpisy k predmetnej faktúre, čo medzi stranami sporu nebolo sporné. Žalovaný potvrdil, že si súpisy vyžiadal, potvrdil vykonanie prác žalobcom, tvrdenie, že práce vykonané riadne neboli, nepreukázal.

29. Pokiaľ žalovaný od zmluvy odstúpil listom zo dňa 04.01.2021, uvedené podľa okresného súdu nemalo vplyv na nárok žalobcu na zaplatenie faktúry. Ak žalovaný v odstúpení uviedol, že žalobca neodovzdal dielo, žalobca uviedol, že dielo je odovzdané a užívané nemeckým objednávateľom. Zo zmluvy vyplývalo, že žalobca má právo na zaplatenie časti ceny diela za 2 kalendárne týždne riadneho vykonávania diela, a to bez ohľadu na odovzdanie diela, či odstúpenie od zmluvy. Žalobca riadne vystavil faktúru za určité obdobie vykonávania prác a žalovaný, keďže ničím relevantným nenamietal vykonané práce za konkrétne obdobie 12.10. -16.10.2020, mal k dispozícii súpisy vykonaných prác, ako

aj odpracovaných hodín, nič nenamietal, nič riadne nereklamoval, faktúru na opravu nevrátil ako v iných prípadoch, bol tak povinný zaplatiť vystavenú faktúru.

30. Okresný súd poukázal na to, že vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 CSP a dospel k záveru, že nárok žalobcu je opodstatnený. Hoci bolo nesporné, že žalobca žalovanému predložil s faktúrou iba tzv. šichtovnice, ktoré nie sú súpismi vykonaných prác, ale iba odpracovaných hodín a sú nepostačujúce pre vznik nároku a hoci zmluvou sa žalobca zaviazal, že pre vznik nároku na odmenu musí predložiť súpis vykonaných prác žalovanému e-mailom, čo neučinil, teda nepostupoval podľa zmluvy, bolo nesporné, že žalobca vykonal práce pre žalovaného, tieto neboli reklamované, či riadne namietané a súpisy vykonaných prác mal žalovaný k dispozícii. Podľa okresného súdu by bolo šikanózne, aby žalovaný požadoval e-mailové doručenie súpisov duplicitne, ktoré mal už k dispozícii a ktoré žiadnym preukázateľným a relevantným spôsobom nenamietal.

31. K návrhu právneho zástupcu žalobcu na výsluch strán sporu okresný súd uviedol, že vykonanie navrhovaného výsluchu posúdil ako nadbytočné a neekonomické, keďže jednak strany sporu sa vyjadrovali v priebehu oboch pojednávaní a zároveň návrh nespĺňal požiadavky podľa § 195 CSP, keďže v konaní boli zistené potrebné skutočnosti pre rozhodnutie. Obe strany sa pred súdom k veci riadne vyjadrili bez toho, aby bol nariadený ich výsluch. Zvýraznil, že výsluch strán podľa § 195 CSP je iba podporným dôkazom. K návrhu právneho zástupcu žalobcu dotazovať Finančné riaditeľstvo DÚ Žilina, okresný súd uviedol, že uvedený dotaz vykonal, avšak ním neboli zistené relevantné skutočnosti pre rozhodnutie v danej veci, a preto nepovažoval za potrebné sa k nemu ďalej vyjadrovať. Okresný súd uviedol, že v zmysle ust. § 215 ods. 1 CSP rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov.

32. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalobca bol úspešný v celom rozsahu, priznal mu nárok na náhradu trov voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o samotnej výške náhrady rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti meritórneho rozhodnutia.

33. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom zástupcu, ktoré odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi (pozn. krajského súdu: správne malo byť uvedené žalovanému), aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie v danej veci nesplnil svoju procesnú povinnosť podľa ust. § 181 ods. 2 CSP. Mal za to, že postup súdu podľa ust. § 181 ods. 2 CSP je obligatórny. Zvýraznil, že účelom úkonov podľa ust. § 181 ods. 2 CSP je, aby bol postup súdu pre strany a ich zástupcov predvídateľný a transparentný. Poukázal na záver Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ešte v režime OSP k ust. § 118 ods. 2, vyjadrený v rozhodnutí sp. zn. 3 M Cdo 18/2010, ako aj rozhodovacia činnosť krajských súdov po nadobudnutí účinnosti CSP, a to rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 25Co 57/2017, sp. zn. 9Co 244/2017, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co 195/2017 a uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 145/2017. Podľa žalovaného, aj v dôsledku porušenia povinnosti okresného súdu stanovenej v ust. § 181 ods. 2 CSP je nutné vyhodnotiť napadnutý rozsudok ako prekvapivý pre žalovaného, na základe doterajšej rozhodovacej činnosti tej istej sudkyne súdu prvej inštancie, za racionálne nepredvídateľný, v rozpore s jej doterajšou rozhodovacou praxou v iných veciach, vrátane právoplatne skončených, v ktorých bol posudzovaný obdobný skutkový stav na základe podobných zmluvných dojednaní v zmluvách o dielo uzavretých žalovaným ako objednávateľom s inými subjektmi. V tejto súvislosti predložil ako dôkaz právoplatný rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cb 29/2020 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/43/2021. Podľa žalovaného nepredvídateľnosť napadnutého rozsudku umocňuje aj fakt už naznačeného pomerne zmätočného, neusporiadaného a nekoordinovaného spôsobu vedenia pojednávaní, na ktorých v rámci viacerých vedených „diskusí“ sudkyne s prítomnými stranami a ich zástupcami nebolo možné predvídať obsah rozhodnutia súdu. Značná časť prednesov prítomných osôb, ktoré odzneli na pojednávaniach 15. a 22. októbra 2021, nie je vôbec zachytená v zápisniciach o pojednávaniach, prípadne protokolácia nezodpovedá skutočnému obsahu prednesov, je na viacerých miestach zmätočná. Žiadal odvolací súd, aby si vypočul celý obsah zvukových záznamov z pojednávaní. V ďalšej časti odvolania žalovaný dal do pozornosti diskusiu medzi

sudkyňou a žalobcom na pojednávaní konanom 15. októbra 2021 po prepise, z ktorej vyplýva, že súd ešte na pojednávaní dňa 15. októbra 2021 v rámci vedených diskusií uvádzal smerom k žalobcovi, že „potrebuje ísť striktnie podľa zmluvy“ a že žalobca nedodržel zmluvne dohodnutý postup a že súdu chýba odsúhlasený súpis riadne vykonaných prác v zmysle bodu 4.4. zmluvy o dielo. Napriek tomu okresný súd rozsudkom rozhodol v hrubom nesúlade s obsahom v zmluve o dielo dojednaných hmotnoprávných podmienok pre vznik nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela (resp. jej časti) a v odôvodnení dokonca svojvoľne vyhodnocuje časť zmluvy ako „špekulatívnu a v rozpore s poctivým obchodným stykom“ (bod 18. odôvodnenia). Ten istý súd na pojednávaní konanom dňa 15. októbra 2021 vo vzťahu k žalovanému uvádzal, že „nie sme v štádiu, že by sme mali skúmať, či boli vady alebo neboli“, pričom v odôvodnení vyčítal žalovanému neunesenie dôkazného bremena o vadách diela. Okrem zmätočného priebehu pojednávaní sa zmätočnosťou prejavuje aj samotný obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý nezodpovedá zákonným náležitostiam odôvodnenia rozsudku a je tiež vo viacerých častiach vnútorne rozporný, nezodpovedá úprave § 220 ods. 2 CSP. Žalovaný poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol v bode 5. iba to, že „vykonal dokazovanie“, avšak v celom odôvodnení neuvádza, ktoré dôkazy konkrétne vykonal a z ktorých dôkazov vychádzal. Od bodu 18. odôvodnenia súd prvej inštancie uvádza iba svoje vlastné hodnotiace úsudky, ktorým navyše absentuje preskúmateľné právne posúdenie. Okresný súd nereagoval na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 23Cdo 2664/2020 z 25. októbra 2011, ktorý bol predložený žalovaným na podporu jeho právnej argumentácie; nevysporiadal sa ani s tým, že sa odkláňa od svojej vlastnej rozhodovacej praxe v iných skutkovo podobných veciach. Za najzávažnejšie žalovaný považoval to, že celé napadnuté rozhodnutie je založené na mnohonásobne v odôvodnení opakovanej premise, že „žalovaný mal k dispozícii súpis vykonaných prác“, resp. že si ho „sám zabezpečil“; ktoré nezodpovedá skutočnosti a ani samotnému obsahu vyjadrení žalovaného na pojednávaniach. Konateľ žalovaného na pojednávaní konanom dňa 15. októbra 2021 okrem iného uviedol, že si od svojho nemeckého odberateľa (od „Nemcov“) zabezpečil ich vlastné súpisy, čo však, ako sa žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu snažil márne vysvetliť súdu, boli súpisy rozdielne od súpisov skutočne vykonaných s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela, keďže žalovaný mal so svojím nemeckým odberateľom dohodnutú cenu diela podľa vecného rozpočtu (podľa výkonu) a nie podľa počtu hodín vykonávania diela (na spôsob výpočtu ceny diela medzi žalobcom a žalovaným). Z doteraz súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania muselo byť súdu prvej inštancie známe, že na danej stavbe v Nemecku sa okrem časovej evidencie prác vyhotovovali aj výkazy z hľadiska vecného rozsahu plnenia (uvedené vyplynulo i z výsluchu svedka H. F.). Napriek tomu súd prvej inštancie zo zjavného omylu a nepochopenia podstaty predmetu konania v odôvodnení napadnutého rozsudku opakovane podáva pojem „súpis“ vždy ako akýkoľvek súpis, teda bez rozlíšenia, či ide vôbec o evidenciu vecného rozsahu plnenia alebo o evidenciu časového rozsahu plnenia a rozlíšenia, či takýto „súpis“ vôbec možno považovať za súpis skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela, zodpovedajúci čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti dal do pozornosti pasáže zo zvukových záznamov z pojednávaní konaných dňa 15. a 22. októbra 2021, z ktorých vyplýva, že žalovaný sa na pojednávaniach opakovane snažil objasniť súdu, že súpis prác, ktorý si zabezpečil od nemeckého odberateľa a ktorým disponoval nezávisle od žalobcu, bol druhovo i obsahovo iný súpis prác, než je súpis skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela, ktorý je v zmysle čl. IV. bodov 4.2., 4.4. a 4.5. zmluvy o dielo obligatórnou náležitosťou faktúry zhotoviteľa na zaplatenie časti ceny diela a jednou z hmotnoprávných podmienok vzniku práva (nároku) žalobcu na zaplatenie časti ceny diela voči žalovanému. Záver súdu prvej inštancie, že žalovaný „mal k dispozícii súpis vykonaných prác, ktorý si sám zabezpečil“, čím sa má zrejme myslieť súpis vykonaných prác zodpovedajúci dojednaniam zmluvy o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, je preto v extrémnom rozpore s vykonaným dokazovaním. Žalovaný uviedol, že nikdy nemal k dispozícii, ani si sám nezabezpečil súpis (prípadne návrh súpisu) skutočne vykonaných prác žalovaným zodpovedajúci čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo medzi žalobcom a žalovaným; žalovaný, ale ani nikto iný žalobcovi takýto súpis nikdy neposkytol. To, čo mal žalovaný k dispozícii od nemeckého odberateľa, bol súpis prác vykonaných žalovaným (nie žalobcom ako dodávateľom žalovaného; žalovaný mal na stavbe aj iných dodávateľov ako žalobcu) z hľadiska vecného rozsahu plnenia žalovaného (bez uvedenia časovej evidencie, koľko sa práce uskutočňovali a ktorý konkrétny dodávateľ žalobcu, vrátane žalovaného, ich uskutočňoval). Pokiaľ išlo o listiny v nemeckom jazyku, ktoré žalobca priložil k žalovanej faktúre č. 20078 na čl. 11 p.v. a 12, tieto nemožno považovať za súpisy skutočne vykonaných prác (ani ich návrh) v zmysle čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo a jednak tieto listiny boli žalovanému doručené iba raz, a to od žalobcu, keď ich priniesol do sídla žalovaného spolu so žalovanou faktúrou č. 20078 ako jej prílohy; od nikoho iného a žiadnym iným spôsobom tieto listiny žalovanému doručené neboli, ani si ich žalovaný od

nikoho nezabezpečil a žalobca (ani nikto iný) nikdy nevyzval žalovaného na odsúhlasenie akéhokoľvek súpisu skutočne vykonaných prác, ale ani len iných listín, ktoré súpismi skutočne vykonaných prác nie sú. Nešlo teda o žiadne „duplicitné“ predkladanie, ako uvádza súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia. Súpis prác vykonaných žalovaným ako dodávateľom nemeckého odberateľa, ktorý je súpisom vecného plnenia, preto nemožno zamieňať so súpisom skutočne vykonaných prác žalovaným s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela v zmysle čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo a oba takéto súpisy ponímať len ako nejaký „súpis“, ako to činí súd prvej inštancie. V tejto súvislosti na preukázanie skutočnosti, že na stavbe v Nemecku, na ktorej pôsobil žalobca, sa okrem časovej evidencie prác viedla aj samostatná evidencia vecného rozsahu vykonaných prác, predložil odvolaciemu súdu ako dôkaz v prílohe tohto podania Zápisnicu o pojednávaní konanom na Okresnom súde Žilina dňa 22. októbra 2021 vo veci vedenej pod sp. zn. 10Cb 7/2021. Predmetné pojednávanie sa konalo bezprostredne pred pojednávaním v tejto veci, na ktorom bol vyhlásený napadnutý rozsudok, preto žalovaný v čase vyhlásenia dokazovania v tejto veci za skončené nedisponoval Zápisnicou o pojednávaní konanom 22. októbra 2021 vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cb 7/2021, ktorá bola vyhotovená a doručená žalovanému o niekoľko dní neskôr. Na danom pojednávaní bol ako svedok vypočutý tiež H. F., pričom z jeho výsluchu vyplýva - napriek iným vnútorným rozporom - že na stavbe bola vedená odlišná vecná evidencia a časová evidencia vykonaných prác. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie vychádzal pri svojom rozhodovaní z listín v nemeckom jazyku, ktoré žalobca založil do spisu a ktoré nie sú vyhotovené v slovenskom ani v českom jazyku, a napriek opakovaným námietkam žalovaného neboli úradne preložené do slovenského jazyka. Takéto listiny nebolo možné v tomto konaní vykonať ako listinné dôkazy a nebolo možné, aby okresný súd na ne prihliadal (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 16/2013). Tým, že súd prvej inštancie vychádzal z obsahu uvedených listín bez ich prekladu do slovenského alebo českého jazyka, zaťažil konanie inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

34. Žalovaný ďalej namietal, že súd prvej inštancie vychádzal pri svojom rozhodnutí z nesprávnych skutkových zistení a na ne nadväzuje nesprávne právne posúdenie veci, ktoré je aj vnútorne protirečivé a nekonzistentné. Okresný súd opakovane uvádza, že súpisy sú žalovaným odsúhlasené, resp. treba ich považovať za odsúhlasené a zároveň, že žalovaný súpisy neodsúhlasil. Takéto odôvodnenie je vyslovene zmätočné. Ako zmätočné vyznieva aj tvrdenie, že „žalobca tvrdil, že žalovanému doručil tzv. šichtovnice, ktoré však v zmysle zmluvy o dielo nie je možné považovať za požadované súpisy, ktoré bol žalobca povinný doručiť žalovanému“ a že „žalobca nepredložil žalovanému súpisy vykonaných prác, ale iba počet odpracovaných hodín, čo je však nepostačujúce“, napriek tomu žalobe vyhovel. Žalovaný považoval za absurdné tvrdenie súdu prvej inštancie, že „súpisy“ sú „nesporné a nerozporované“, keďže tie listiny, ktoré žalobca priložil k žalovanej faktúre, žalovaný rozporoval a sporoval vo svojom liste č. 396/2020 zo dňa 15. decembra 2020, ktorým danú faktúru žalobcovi vrátil, ale aj v priebehu celého súdneho sporu. Za zásadné považoval žalovaný to, že aj keby niekedy od žalobcu alebo od kohokoľvek iného disponoval návrhom súpisu skutočne vykonaných prác žalobcom s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela, takýto súpis žalovaný nikdy neodsúhlasil, čo je z obsahu spisu absolútne jasné; navyiac pripomenul, že aj keby takýto návrh súpisu skutočne vykonaných prác žalobcom s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela bol žalovanému predložený na odsúhlasenie, podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Okresný súd nemohol posúdiť nejakú listinu ako odsúhlasenú žalovaným na základe toho, že sa žalovaný k nej podľa okresného súdu s dostatočným odôvodnením nevyjadril. Žalovaný poukázal na čl. VI. bod 6.8. zmluvy o dielo, v ktorej zmluvne upravená procedúra predkladania a schvaľovania súpisu skutočne vykonaných prác, upravená v čl. IV. bode 4.4. nevyžadovala osobnú prítomnosť konateľa žalovaného na mieste vykonávania diela, táto bola určitá, zrozumiteľná, objektívne splniteľná a žalobca neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré v súlade s príslušnými zmluvnými dojednaniami takto nepostupoval. Podľa žalovaného žalobca v konaní nepreukázal, že dodržal zmluvne upravený postup predkladania návrhu súpisu vykonaných prác na schvaľovanie žalovanému a že by vôbec niekedy vyzval žalovaného na odsúhlasenie takéhoto súpisu. Žalobca nemôže legitímne argumentovať tým, že nakoľko konateľ žalovaného nebol nepretržite osobne prítomný na stavenisku, žalobca nezasielal návrhy súpisov vykonaných prác na schválenie žalovanému dohodnutým spôsobom, ale namiesto toho si dával podpísať tzv. „šichtovnice“ v nemeckom jazyku ľubovoľnou treťou osobou, ktorá bola v tom čase prítomná na stavbe a ktorá bola podľa žalobcu „zástupcom nemeckého investora“ a údajne sa volala J., resp. H. R. i R. (pričom ani totožnosť danej osoby nebola nepreukázaná). Zo zmluvnej úpravy v zmluve o dielo uzavretej medzi žalobcom a žalovaným jednoznačne vyplývala potreba písomného odsúhlasovania súpisov vykonaných prác objedávateľom (žalovaným) a nie

zamestnancom či poverenou osobou žalobcu, ani zástupcom „nemeckého investora“. Pokiaľ sa súd prvej inštancie v odseku 46. odôvodnenia napadnutého rozsudku vyjadroval k uskutočneným zálohovým platbám žalovaného, tak v tejto časti odôvodnenia absentuje akékoľvek právne posúdenie, keďže súd prvej inštancie v rámci svojich myšlienkových pochodov nevyvodzuje žiadne preskúmateľné právne závery. Ak by aj v minulosti zo strany žalovaného došlo k zaplateniu inej faktúry žalobcu, než je žalovaná faktúra, taká skutočnosť by bola bez právneho významu pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou si žalobca voči žalovanému uplatňuje samostatný nárok z faktúry č. 20078, na ktorú žalovaný žalobcovi nikdy neplnil ani sčasti. Zaplatenie jednej faktúry nepreukazuje dôvodnosť nároku uplatneného inou faktúrou voči tomu istému odberateľovi. Pokiaľ sa súd prvej inštancie vyjadroval k otázke, že faktúry boli žalobcovi vrátené po vydaní platobného rozkazu, čo považoval za účelové, tak i v tejto časti podľa žalovaného absentuje preskúmateľné právne posúdenie. Žalovaný vrátil faktúru č. 20078 až listom č. 396/2020 zo dňa 15. decembra 2020; na faktúre žalobcu sa uvádza ako deň jej vystavenia 16. október 2020, pričom deň jej doručenia žalovanému uvedený nie je a žalobca dátum doručenia spornej faktúry žalovanému nijako nepreukázal a súd prvej inštancie sa s touto otázkou namietanou žalovaným nezaoberal. Aj keby bola faktúra žalovanému doručená ešte v druhej polovici októbra 2020, žalovaný ju vrátil žalobcovi v druhej polovici decembra 2020, čo nie je neprímeraný „časový odstup“. Ďalej žalovaný poukázal na dispozitívnu úpravu zmluvy o dielo v Obchodnom zákonníku s tým, že zmluvné strany majú ponechanú zmluvnú voľnosť dohodnúť vo svojej zmluve podmienky vzniku práva zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela odchyľne od zákonnej úpravy, v tomto prípade išlo o dojednanie čl. IV. bod 4.2. zmluvy o dielo v spojení s čl. IV. bodu 4.4., 4.5., čl. III. bod 3.2. zmluvy o dielo. Zmluvné strany dohodli hmotnoprávnu podmienku pre vznik práva na zaplatenie ceny diela, absencia splnenia ktorej spôsobuje, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny diela, resp. jej časti nevznikol. Nad rámec žalovaný uviedol, že najmä v oblasti stavebníctva, ak predmet plnenia spočíva v stavebných prácach, nie je ničím ojedinelým či neštandardným, ak je v zmluve o dielo podmienený nárok zhotoviteľa na zaplatenie ceny diela odsúhlasením súpisu vykonaných prác zo strany objednávateľa. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23 Cdo 2664/2010, právne závery vyjadrené v obdobnom prípade v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/43/2021, s pripomenutím toho, že okresný súd rozhodol v zrejmom rozpore s vlastnou predchádzajúcou praxou, bez náležitého odôvodnenia. Zvýraznil, že v listinách predložených žalobcom, ktoré prezentuje ako súpisy vykonaných prác, resp. ako „šichtovnice“ prislúchajúce k spornej faktúre č. 20078, sa neuvádza príslušná časť ceny diela, ktorá je predmetom fakturácie a nie sú ani dohodnutým spôsobom odsúhlasené žalovaným, nenachádza sa na nich podpis konateľa žalovaného alebo podpis osoby na tento úkon splnomocnenej konateľom žalovaného. Žalobca z obsahu ním uzavretej zmluvy o dielo vedel, resp. pri predpoklade priemerných rozumových schopností vedieť mohol a mal, že súpis vykonaných prác mu môže písomne odsúhlasiť iba konateľ žalovaného alebo osoba ním splnomocnená v zmysle dojednania čl. IV. bod 4.4. zmluvy o dielo. Taktiež mal žalobca na základe obsahu ním uzavretej zmluvy o dielo vedieť, že je povinný zasielať návrh súpisu skutočne vykonaných prác na odsúhlasenie žalovanému na e-mailovú adresu spôsobom upraveným v čl. VI. bode 6.8. zmluvy o dielo, pričom žalobca neobjasnil, prečo takto nepostupoval. To, že žalobca nepredložil súpisy vykonaných prác písomne odsúhlasené konateľom žalovaného ani splnomocnenou osobou, a dokonca aj to, že žalobcom doručené tzv. šichtovnice nie je možné v zmysle zmluvy o dielo považovať za požadované súpisy, ktoré bol žalobca povinný doručiť žalovanému, dokonca okresný súd výslovne uvádza v odseku 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktoré úvahy sú potom v zrejmom rozpore so zvyškom odôvodnenia. Ďalej vytkol žalovaný okresnému súdu, že nikdy neuviedol na otázku, z akého dôvodu nedošlo k odsúhlaseniu súpisov, „že preto, lebo súpisy vykonaných prác si zabezpečil sám“, také nič zo strany žalovaného neodoznalo. Aj keby žalovaný skutočne disponoval súpismi skutočne vykonaných prác žalobcom, čo nedisponoval, vzhľadom na to, že ich preukázateľne nikdy žalobcovi neodsúhlasil, ako vyžadovala zmluva o dielo, žalobca by sa za tohto stavu mohol voči žalovanému domáhať žalobou iba voči žalovanému potvrdenia doručeného súpisu vykonaných prác a len za splnenia podmienok predpokladaných v čl. IV. bod 4.2. zmluvy o dielo vzniká žalobcovi ako zhotoviteľovi diela právo na zaplatenie dohodnutej ceny diela (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Cdo 1984/2007, sp. zn. 23Cdo 799/2009). Z vyššie uvedeného vyplýva, že žaloba žalobcu o zaplatenie časti ceny diela voči žalovanému je jednoznačne predčasná a nedôvodná, keďže žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej časti ceny diela nevznikol a nemohol vzniknúť. Súd nemôže v tomto spore namiesto žalovaného odsúhlasiť žalobcovi súpis skutočne vykonaných prác, pričom žiaden zmluve o dielo zodpovedajúci návrh súpisu skutočne vykonaných prác dosiaľ žalobcom predložený ani nebol, ale uvedené by mohlo byť predmetom posudzovania a rozhodovania súdu iba v prípadnom konaní o žalobe žalobcu voči žalovanému o splnenie povinnosti odsúhlasiť súpis skutočne vykonaných prác. K otázkam prípadných väd diela žalovaný podotkol, že žalobca žalovanému návrh súpisu vykonaných prác nikdy

nepredložil na odsúhlasenie, a preto je irelevantná a len hypotetická úvaha, ako by žalovaný takýto súpis vyhodnocoval, keby mu žalobcom predložený na schválenie bol. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol.

35. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 24.01.2022 (č.l. 236 - 238 spisu). Žalobca poukázal na ust. § 99 ods. 1, 2 CSP, z ktorého vyplýva, že zápisnica obligatórne nemá obsahovať celý priebeh, resp. „hovorené slovo“, ktoré sa uvedie na pojednávaní a zachytávajú sa len podstatné časti. K prekladu listiny, ktorá bola predložená žalobcom ako dôkaz, uviedol, že listinu, resp. súpis a jeho podstatný obsah nie je potrebné preložiť, lebo jej predmetom sú mená a priezviská osôb a čísla, ktoré uvádzajú dátumy i odpracované hodiny. Z povahy logiky veci vyplýva, že tieto slová/čísla by sa v žiadnom prípade neprekladali do slovenského jazyka. Listina neobsahuje súvislý text, ktorého obsah je istým spôsobom zásadný. Mal za to, že argument žalovaného je nerelevantný a snaží sa nájsť procesné pochybenia kdekoľvek, aj tam, kde nie sú. Okresný súd jednoznačne v odôvodnení uviedol, z akého dôvodu nezabezpečil preklad tejto listiny. Pokiaľ žalovaný priložil k odvolaniu rozsudok Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. I3Cob/43/2021, tak v tejto súvislosti citoval odsek 6. tohto rozhodnutia, v ktorom bolo potvrdené, že nie každá listina musí byť ihneď preložená v konaní pred súdom. Žalobca poukázal na to, že na začiatku obchodno-právny vzťah existoval bez konfliktov, resp. sporov. Prvotné faktúry boli vystavené a uhradené bez komplikácií, či výhrad žalovaného, i keď boli uhrádzané čiastočne a nie jednou platbou, či aj po lehote splatnosti. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádza, že „...Aj keby bola faktúra žalovanému doručená ešte v druhej polovici októbra 2020 (čo z ničoho nevyplýva), žalovaný ju potom preukázateľne vrátil žalobcovi v druhej polovici decembra 2020, čo nie je žiaden neprimeraný „časový odstup“, ale iba zhruba dva mesiace“, tak k tomu žalobca uviedol, že je zvlášť, kedy bola faktúra č. 20078 na sumu 7.760 Eur vrátená. Predmetná faktúra žalovaným bola prebratá, pričom k jej vráteniu došlo až po tom, ako z jeho strany nebola uhradená, a preto bol nútený domáhať sa jej zaplatenia súdnou cestou, prostredníctvom upomínacieho konania a Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz. Žalovaný vedel a musel vedieť, že platobný rozkaz bol vydaný dňa 19.11.2020 a až potom začal konať spôsobom, že vrátil faktúry s listom zo dňa 15.12.2020. Žalobca konanie žalovaného považoval za účelové, aby sa vyhol splneniu svojej povinnosti. Žalovaný žiadne konkrétne vady v odpore voči platobnému rozkazu nenamietal. Tvrdenie o tom, že žiaden právny predpis neustanovuje lehotu na vrátenie neoprávnenej faktúry, ako i, že z ničoho nevyplýva, že by žalovaný nemohol vrátiť žalobcovi aj viacero faktúr simultánne, považoval ako konanie, ktoré vôbec nekorešponduje s dobrými mravmi pre pomerne veľký časový úsek i súčasne pre vrátenie faktúr, až keď sa nároku domáhal súdnou cestou. Pokiaľ žalovaný opiera svoje tvrdenie o nedodržanie článku VI. bod 6.8. zmluvy o dielo, tak žalobca nenamietal obsah predmetnej zmluvy o dielo, ale poukázal na konajúcu prax medzi žalobcom a žalovaným. Je pravdou, že žalobca nekonal tak, akoby podľa zmluvy o dielo konať mal, ale zo strany žalovaného neprichádzali žiadne protichodné argumenty, resp. nesúhlas s týmto konaním. Nikdy ani písomne, ani slovne neupozornil na odlišnú prax, teda, že nesúhlasí s takýmto postupom. Naopak, žalovaný bol ten, ktorý takúto prax toleroval. Ihneď od začiatku zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným boli súpisy podpisované zástupcom nemeckého investora a doručované boli žalovanému osobne do sídla žalovaného. Žalovaný si je vedomý tohto konania, akceptoval ho a počas súdneho konania namieta tento postup s tým, že je v rozpore so zmluvou. Predmetné konanie žalovaného bolo a je účelové, ak mu doposiaľ neprekážala takáto prax a svoje nekonanie sa snaží prekryvať citovaním článkov zo zmluvy a poukazovaním na ich porušenie, pričom on sám sa podieľal na odlišnej praxi, ktorú sám navrhol. V tomto kontexte žalobca poukázal na časť článku IV. bod 4.4. zmluvy o dielo, pričom k žiadnej oprave, úprave súpisu prác vyzvaný nikdy nebol. V tomto prípade považoval za potrebné spomenúť ťažkú komunikáciu s p. H. G., z ktorého dôvodu často nekomunikoval s ním, ale s jeho otcom - p. Ing. A. G.. Žalobca poukázal na odsek 18. rozsudku okresného súdu s tým, že žalovaný mal k dispozícii súpisy, i napriek tomu sa k nim nevyjadril ani negatívne a nepodal ani kladné stanovisko. Považoval za neakceptovateľné, aby sa žalovaný nijakým spôsobom žalobcovi nevyjadril, či súhlasí, nesúhlasí, dielo má vady a podobne. Dal do pozornosti aj čl. VI. bod 6.10. zmluvy o dielo v tom smere, že keď žalovaný mal údajnú vedomosť o nekvalitných prácach, mohol sa prísť presvedčiť, či dielo je riadne vykonávané alebo nie. Žalovaný poukázal na to, že počas konania preukázal, že p. H. F. v pozícii svedka potvrdil jeho tvrdenie, a to, že vyhotovoval tzv. šichtovnice, ktoré sa odovzdávali investorovi na odsúhlasenie a schválenie a potom nemecký investor ich zasielal žalovanému. Rovnako žalobca predložil aj e-mailovú komunikáciu, ktorý e-mail bol zaslaný priamo na e-mailovú adresu A..U.. Svedok p. H. F. tiež uviedol, že pôvodne mal túto činnosť vykonávať p. F., ktorý pôsobil ako zamestnanec žalovaného, avšak p. Ing. A. G. mu povedal, aby výkazy napokon robil on a na tento účel mu bola daná aj tlačiareň, ktorá pôvodne patrila p. F.. Žalobca poukázal na to, že na

jednej strane žalovaný uvádza, že konanie žalobcu bolo v rozpore so zmluvou o dielo, na druhej strane on sám aplikoval túto prax, nemal voči nej výhrady a nekonal tak, ako by sa podľa zmluvy o dielo malo konať. V prípade plnenia si povinností zrazu konanie žalobcu neuznáva a tvrdí, že nemá povinnosť plniť záväzky voči žalobcovi, a to úhradu faktúry. Na jednej strane dielo je vykonané riadne a včas, zo strany žalovaného neboli vytknuté žiadne vady a pri požiadavke žalobcu, aby sa faktúra uhradila, žalovaný odmieta splniť svoju povinnosť. Takéto konanie nemožno nazvať inak ako účelové, nelogické a v rozpore s dobrými mravmi. K argumentácii o zálohových faktúrach žalobca poukázal na to, že nikde v zmluve o dielo nie je ustanovené, že zhotoviteľ, teda žalobca má povinnosť vystavovať tzv. zálohové faktúry. Zo strany žalobcu neboli vystavované zálohové faktúry, a taktiež neboli dohodnuté písomne či slovné. Podľa žalobcu, žalovaný chcel a dopredu mal úmysel neuhradiť stavebné práce žalobcu, a preto len čiastočne platil, aby tým zakryl svoj úmysel. Z týchto dôvodov bola zaužívaná prax, kedy otec p. H. G., teda p. Ing. A. G. vystupoval ako oprávnená osoba pri preberaní faktúr, vrátane celkového chodu spoločnosti ako takej, a preto s ním sa riešili aj obchodné záležitosti. Žalobca počas konania predkladal aj výpis komunikácie s p. Ing. A. G., ktorý potvrdzuje vyjadrenia žalobcu. Z nej treba vyčítať, že urgoval uhradenie dlžných platieb a Ing. G. prisľúbil ich zaplatenie. Považoval za nelogické, aby požadoval zálohy až po vystavení faktúry. V tomto smere poukázal aj na odsek 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Zo strany žalovaného i rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/43/2021 jednoznačne vyplýva, že úmyselne vytvára prax, ktorá nie je v súlade so zmluvou, aby sa vyhol povinnostiam úhrady za faktúry. Obdobný skutkový stav dokazuje, že konanie žalovaného je a vždy bolo v rozpore s dobrými mravmi, je účelové a úmyselné. Žalovaný sa svojim konaním snaží vyhnúť svojim záväzkom. I keď je pravdou, že skutkový stav nie je úplne totožný, sú tam markantné rozdiely, je možné z neho vydedukovať to, že žalovaný akceptoval správanie žalobcu, ktoré konanie sa odkláňalo od uzavretej zmluvy o dielo, ktorú napokon aj žalobca popiera. Uviedol, že žalovaný ho zavádzal počas celého zmluvného vzťahu, keď vytváral podmienky na to, aby zmluvný vzťah existoval na inom skutkovom základe. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

36. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 28. februára 2022 (č.l. 246 - 254 spisu). Žalovaný k vyjadreniu žalobcu, vo vzťahu k zápisnici o pojednávaní uviedol, že konštatovanie žalobcu nespochybňuje, avšak vo všeobecnosti platí, že pri posudzovaní reálneho priebehu súdneho pojednávania má vždy prednosť zvukový záznam z pojednávania, ktorý presne zachytáva, čo na pojednávaní odznelo, oproti zápisnici o pojednávaní vyhotovenej prepisom diktátu sudcu z diktafónu. V okolnostiach prejednávanej veci značná a podstatná časť prednesov prítomných osôb, ktoré odzneli na pojednávaniach konaných dňa 15. a 22. októbra 2021, nie je vôbec zachytená a z uvedeného dôvodu v odvolaní uviedol doslovné prepisy častí niektorých prednesov prítomných osôb zo zvukových záznamov, pričom žalobca vo svojom vyjadrení ani nenamietol, že by tieto žalovaným v odvolaní uvedené prepisy nezodpovedali skutočnému priebehu pojednávania. Nešlo o „nepodstatné“ vyjadrenia, ale o vyjadrenia relevantné pre posúdenie merita veci. S tvrdením žalobcu, že ním predložené listiny vyhotovené v nemeckom jazyku nebolo potrebné prekladať do slovenského jazyka, žalovaný nesúhlasil. Dal do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo 16/2013. Žalobcom predložené a žalovaným spochybňované listiny v nemeckom jazyku neobsahujú len „mená a priezviská osôb a čísla, ktoré uvádzajú dátumy i odpracované hodiny“, ale aj rôzne slová v nemeckom jazyku, pričom žalobca i súd prvej inštancie ponechali bez povšimnutia, čo žalovaný namietal, i to, že tieto listiny boli okresnému súdu zo strany žalobcu predložené v takmer celkom nečitateľnej podobe a žalovaný považuje za vyslovene vylúčené, aby listiny v takejto forme a kvalite vyhotovenia bolo možné považovať za riadne listinné dôkazy, na ktorých môže súd založiť vyhovujúce rozhodnutie. Pokiaľ žalobca poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/43/2021, žalovaný poznamenal, že v predmetnej veci bola žaloba voči žalovanému zamietnutá, preto žalovaný nemohol namietat' odvolaním iba proti dôvodom, resp. niektorému z dôvodov uvedeného rozsudku, ale súd prvej inštancie vo veci vedenej pod sp. zn. 18Cb/29/2020 tou istou sudkyňou posúdil listiny v nemeckom jazyku, predložené tamojším žalobcom a prezentované ním ako „súpisy vykonaných prác“, ako nie hodnoverné, neodsúhlasené žalovaným a nepredstavujúce riadny podklad pre fakturáciu ceny diela, čo vo veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18Cb/29/2020 viedlo, na rozdiel od prejednávaneho prípadu, k zamietnutiu žaloby. K poukazu žalobcu, že „prvotné faktúry boli vystavené i uhradené bez komplikácií“, žalovaný uviedol, že poskytoval žalobcovi viaceré zálohové platby, ktoré boli aj ako zálohy označené, pričom tieto zálohové platby svojimi výškami nezodpovedali výškam fakturovaných súm na faktúrach žalobcu. Určenie plnenia je vždy primárne vecou toho, kto plní. Ak objednávateľ označí svoje plnenie ako „zálohu“ alebo „zálohovú platbu“ napriek tomu, že zo strany zhotoviteľa je už vystavená faktúra, je z toho dostatočne zrejmé, že objednávateľ nemá vôľu uhradiť cenu diela v zmysle faktúry, ale len poskytnúť zálohu na cenu diela. Žalovaný nerozumie zdôrazňovaniu niektorých peňažných plnení

žalovaného v prospech žalobcu, keďže v tejto veci, kde sa žalobca domáha voči žalovanému úhrady faktúry č. 20078, je nesporné, že žalovaný nikdy neposkytol na žalovanú faktúru žiadne peňažné plnenie, a to ani ako zálohu. Čo sa týka vrátenia žalovanej faktúry č. 20078, tak podľa žalovaného tu nejde o žiaden „veľký časový úsek“, tým skôr, že žalobca sa zjavne mimoriadne náhlil s podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu proti žalovanému. To, že žalovaný vrátil žalobcovi faktúru, na ktorej bol deklarovaný dátum jej splatnosti 6. november 2020 (bez toho, aby bolo preukázané, či do 6. novembra 2020 vôbec bola sporná faktúra žalovanému skutočne doručená), listom zo dňa 15. decembra 2020, teda zhruba po mesiaci, v žiadnom prípade nemôže predstavovať nejaký „rozpor s dobrými mravmi“ a už vonkoncom nie právne relevantný dôvod pre vyhovieť žalobe. Podotkol, že hoci sám doručil žalovanému list č. 396/2020 zo dňa 15. decembra 2020, ktorým vrátil žalobcovi žalovanú faktúru s podrobným odôvodnením, ako aj list č. 3/2021 zo dňa 4. januára 2021, žalobca doposiaľ nereagoval ani na vrátenie žalovanej faktúry, ani na odstúpenie žalovaného od zmluvy o dielo. Pokiaľ žalobca uvádza, že žalovaný nenamietal ani žiadne konkrétne vady v odpore voči platobnému rozkazu, žalovaný zvýraznil, že žalobcovi spornú faktúru vrátil a túto neuznáva z dôvodu nesplnenia hmotno-právnej podmienky nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela podľa čl. IV. bodu 4.2. písm. b) zmluvy o dielo, pričom žalobca v rozpore s čl. IV. bodom 4.4. a čl. VI. bodom 6.8. zmluvy o dielo nikdy nepredložil žalovanému na odsúhlasenie súpis žalobcom skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela. K otázkam prípadných väd diela podotkol, že je irelevantná a len hypotetická úvaha, ako by žalovaný vyhodnocoval návrh súpisu žalobcom skutočne vykonaných prác, keby mu žalobcom takýto návrh v súlade so zmluvou o dielo bol predložený na schválenie. Ku kvalifikovanému posudzovaniu kvality vykonaných prác je totiž možné pristúpiť až v štádiu po predložení návrhu súpisu skutočne vykonaných prác žalobcom žalovanému na odsúhlasenie, k čomu nedošlo. Žalovaný plne súhlasí so žalobcom, že nekonal tak, ako by podľa zmluvy o dielo konať mal. Žalovaný nikdy žalobcovi nenavrhol, aby strany sporu nepostupovali podľa medzi nimi písomne uzavretej zmluvy o dielo a aby zaviedli medzi nimi nejakú „odlišnú prax“. Žalobca sa zjavne sám svojvoľne rozhodol, že nebude postupovať v súlade so zmluvou o dielo a vystavoval a doručoval žalovanému faktúry, vrátane v tejto veci žalovanej faktúry v rozpore so zmluvou o dielo, pričom žalovaný nikdy takýto postup žalobcovi nenavrhol a ani neodsúhlasil. To, aby žalobca splnil dohodnuté podmienky pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela, bolo od počiatku vecou žalobcu a záujmom žalobcu, ktorý nemá postavenie nejakej slabšej strany oproti žalovanému a ktorý na rozdiel od žalovaného nikdy osobne na mieste vykonávania diela v Nemecku ani nebol, len tam vyslal svojich pracovníkov a jeho jediný ďalší úkon vo vzťahu k žalobcovi po uzavretí zmluvy o dielo bol ten, že doručoval osobne do sídla žalovaného vystavenú faktúru, domáhajúc sa zaplatenia. Žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie ani len netvrdil, a tým menej preukazoval, že by niektorá zmluvná strana iniciovala zmenu medzi nimi uzavretej zmluvy o dielo. To, že jedna zmluvná strana nepostupuje v súlade so zmluvou o dielo, nemá charakter platnej zmeny zmluvy ani zavedenia žiadnej právne relevantnej „odlišnej praxe“, „tolerovanej“ druhou zmluvnou stranou. Žalobca nepreukázal nijaký návrh, či akýkoľvek prejav vôle žalovaného obsahovo odlišný od obsahu zmluvy o dielo, ktorým by žalovaný sledoval, aby žalobca pri fakturácii ceny diela nedodržiaval podmienky zakotvené v písomne uzavretej zmluve o dielo. Ak žalobca tvrdí, že súpisy boli vždy podpísované zástupcom nemeckého investora, tak žalovaný v liste zo dňa 15. decembra 2020, ktorým vrátil žalobcovi faktúru č. 20078, i v priebehu celého konania spochybňoval a namietal listiny predložené žalobcom (čl. 11 p.v. a 12), pričom ničím nebolo preukázané ani len to, že by tieto listiny boli podpísané nejakým „zástupcom nemeckého investora“. Dané listiny boli žalovanému doručené „osobne do sídla“ iba raz, a to až priamo spolu s vystavenou faktúrou č. 20078, avšak nikdy pred vystavením žalovanej faktúry, naviac, tieto listiny nemajú náležitosti súpisu žalobcom skutočne vykonaných prác, ani len návrhu takéhoto súpisu. K poukazu žalobcu na čl. IV. bod 4.4. zmluvy o dielo žalovaný uviedol, že uvedená zmluvná úprava predpokladá vrátenie zhotoviteľovi zo strany objednávateľa predloženého návrhu súpisu vykonaných prác na opravu alebo prepracovanie, pričom žalobca nikdy žalovanému žiaden návrh súpisu ním vykonaných prác na odsúhlasenie v rozpore so zmluvnou o dielo nepredložil, od počiatku sa tváril, že to, čo priložil k žalovanej faktúre č. 20078, sú už žalovaným odsúhlasené riadne súpisy vykonaných prác. Pokiaľ žalobca spomína údajnú „ťažkú komunikáciu s p. H. G.“, tak uvedené tvrdenia žalovaný v celom rozsahu odmietol. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že sa domáhal akejkoľvek komunikácie s konateľom žalovaného, ktorej by zo strany konateľa žalovaného bolo bránené. Zdôraznil, že žalobca nezaujal žiadne konkrétne stanovisko k námietke žalovaného, že súpis prác, ktorý si žalovaný zabezpečil od svojho nemeckého odberateľa a ktorým disponoval nezávisle od žalobcu, bol druhovo i obsahovo iný súpis prác, než je súpis skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela, ktorý je v zmysle čl. IV. bodov 4.2., 4.4. a 4.5. zmluvy o dielo obligatórnou náležitosťou faktúry zhotoviteľa na zaplatenie časti ceny diela a jednou z hmotno-právnych podmienok

vzniku práva žalobcu na zaplataenie časti ceny diela voči žalovanému, a že to, čo mal žalovaný k dispozícii od nemeckého odberateľa, bol súpis prác vykonaných žalovaným z hľadiska vecného rozsahu plnenia žalovaného. Žalobca si je teda sám vedomý, že v danom prípade ide o dva rozdielne a navzájom nezameniteľné súpisy. Zdôraznil, že nikdy nemal k dispozícii od žalobcu, ani od nikoho iného, a ani si sám nezabezpečil súpis skutočne vykonaných prác žalobcom zodpovedajúci čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo. Listiny v nemeckom jazyku, ktoré žalobca priložil k žalovanej faktúre na čl. 11 p.v. a 12 spisu, nemožno považovať za súpisy skutočne vykonaných prác v zmysle čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo, a jednak tieto listiny boli žalovanému doručené iba raz od žalobcu, spolu faktúrou č. 20078 a žalobca nikdy nevyzval žalovaného na odsúhlasenie akéhokoľvek súpisu skutočne vykonaných prác, ani len listín na čl. 11 p.v. a 12 spisu, ktoré súpismi skutočne vykonaných prác nie sú. Je zásadný rozdiel, či žalobca v súlade so zmluvou o dielo predloží žalovanému na odsúhlasenie návrh súpisu žalobcom skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela a po jeho odsúhlasení žalovaným vystaví faktúru na zaplataenie ceny diela, ku ktorej priloží žalovaným odsúhlasený súpis prác alebo či namiesto toho, ako sa to stalo v prejednávanej veci, iba vystaví faktúru na cenu diela a k nej priloží akékoľvek listiny s ľubovoľným obsahom, podpísané od neoprávnených a bližšie nepreukázaných osôb, ktoré nie sú žalovaným odsúhlaseným súpisom skutočne vykonaných prác v zmysle čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo, ani len návrhom takéhoto súpisu. Žalovaný potom faktúru č. 20078, vystavenú v rozpore so zmluvou o dielo, oprávnené žalobcovi vrátil listom č. 396/2020 zo dňa 15. decembra 2020 tak, že sa k nej a k jej prílohám vyjadril a zaujal stanovisko (negatívne) s príslušným odôvodnením. Ak by aj žalovanému bol žalobcom predložený na odsúhlasenie návrh súpisu skutočne vykonaných prác zodpovedajúci dojednaniam zmluvy o dielo, ku ktorým sa vzťahuje časť ceny diela fakturovaná žalovanou faktúrou č. 20078, čo nikdy nebol, žalovaný by sa k takémuto návrhu súpisu skutočne vykonaných prác nevyjadril, tak uvedené samo o sebe nemohlo založiť žalobcovi nárok na zaplataenie ceny diela, ale žalobca by sa musel najskôr domáhať voči žalovanému splnenia povinnosti žalovaného odsúhlasiť súpis skutočne vykonaných prác a až po právoplatnom vyhovení takejto žalobe, by mohol žalobca vystaviť žalovanému faktúru na zodpovedajúcu časť ceny diela a v prípade jej neuhradenia žalovať žalovaného o zaplataenie. Vo vzťahu k výpovedi svedka p. H. F. poukázal na to, že tento jasne a zrozumiteľne nepotvrdil, že by mu Ing. G., ktorý navyše na to nebol ani oprávnený, dal pokyn, aby vyhotovoval súpisy žalobcom skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela. Tvrdenie žalobcu, že vraj nejakú ním uvádzanú prax spisovania „výkazov“ resp. „šichtovnic“ odchylnú od zmluvy o dielo mal zaviesť Ing. A. G., žalovaný v celosti popiera, vrátane oprávnenia Ing. A. G. na takéto konanie v mene a za žalovaného. Vzhľadom na rozporné a odlišné verzie ohľadom spisovania časovej evidencie vykonávaných prác, vyplývajúce z výpovede svedka H. F., žalovaný dospel k záveru, že tento hodnoverne nepotvrdil tvrdenia žalobcu, od koho konkrétne disponoval pokynmi, resp. informáciami týkajúcimi sa spisovania a podpisovania časovej evidencie vykonávaných prác. Pokiaľ žalobca uvádzal, že ani žalovaný nekonal tak, ako by sa podľa zmluvy o dielo malo konať, žalovaný uviedol, že žalobca bližšie nekonkretizoval a nepodložil, v čom podľa jeho presvedčenia žalovaný nedodržiaval zmluvu o dielo. K zálohovým platbám žalovaný poukázal na to, že aj keď žalobca nevystavoval zálohové faktúry (čo žalovaný ani netvrdí) a nesplnil hmotnoprávne podmienky pre vznik nároku na zaplataenie ceny diela, žalovaný mu na základe žalobcovho naliehania plnil zálohy (preddavky), i keď v žiadnom rozsahu nie na žalovanú faktúru č. 20078, ktorá je predmetom tohto sporu, ktoré platby, napriek ich označeniu žalobca od žalovaného prijímal bez akýchkoľvek protestov či výhrad. Pokiaľ žalobca odkazoval na výpis komunikácie s Ing. G., tak žalovaný zopakoval, že Ing. A. G. nebol zamestnancom žalovaného ani žiadnou splnomocnenou, či poverenou osobou žalovaného, nebol oprávnený na konanie za žalovaného v zmluvnom vzťahu so žalobcom a žalobca opak nepreukázal. Okrem toho sám súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku v odseku 34. neakceptoval relevanciu takýchto žalobcom predložených údajných SMS správ medzi žalobcom a Ing. G.. Ak žalobca poukazoval na záver vyjadrený v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/43/2021, z ktorého má vyplývať, že žalovaný „úmyselne vytvára prax, ktorá nie je v súlade so zmluvou o dielo“, tak žalovaný je názoru, že žalobcovi neprislúcha polemizovať s právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline. Žalovaný má dojem, že žalobca považuje za potrebné prenášať zodpovednosť za vlastné konanie nekorešpondujúce s obsahom zmluvne dohodnutých práv a povinností strán sporu zo svojej osoby na žalovaného. Žalobca neprodukoval žiaden dôkaz preukazujúci, že by sa žalobca niekedy dopytoval u žalovaného na to, ako má postupovať podľa uzavretej zmluvy o dielo, že by žiadal žalovaného o nejaké spresnenia, či výklad zmluvy; taktiež nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že žalovaný niekedy inštruoval žalobcu postupovať v rozpore so zmluvou o dielo. Podľa žalovaného žalobca po skutkovej stránke dostatočne nevymedzil, v čom konkrétne podľa neho mal spočívať rozpor konania žalovaného s dobrými mravmi, resp. so zásadami poctivého obchodného styku. To, že žalovaný odmietol žalobcovi uhradiť spornú

faktúru z dôvodu jej vystavenia v rozpore so zmluvou o dielo a žalobcovi ju vrátil, neobsahuje žiaden aspekt nepoctivosti konania. Žalobca netvrdí a nemôže tvrdiť, že žalovaný by mu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku neposkytol dostatočnú súčinnosť v súvislosti s odsúhlasovaním súpisu žalobcom vykonaných prác, keďže žiaden návrh súpisu skutočne vykonaných prác žalobca žalovanému nikdy na odsúhlasenie ani nepredložil, čo taktiež žiadnymi zrozumiteľnými a akceptovateľnými dôvodmi nevysvetlil. V tejto spojitosti žalovaný odkázal na odsek 30. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/56/2019 zo dňa 12. decembra 2019, pričom žalovaný v súvislosti s námietkou arbitrárnosti, prekvapivosti a nepredvídateľnosti napadnutého rozsudku poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/121/2021, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 18Cb/12/2020 zo dňa 3. júna 2021. V súvislosti s rozhodovacou praxou odvolacieho súdu žalovaný zhrňuje, že žalobca nepreukázal zmluvne dohodnutú podmienku na zaplatenie ceny diela, t.j. nepredložil súpis žalobcom skutočne vykonaných prác písomne odsúhlasený žalovaným. Žalobca nepreukázal ani to, že by vôbec niekedy žalovanému v súlade s čl. IV. bodom 4.4. a čl. VI. bodom 6.8. zmluvy o dielo predložil na odsúhlasenie návrh súpisu žalobcom skutočne vykonaných prác s uvedením počtu hodín riadneho vykonávania diela. Žalovaná faktúra žalobcu č. 20078 bola potom vystavená bez ohľadu na zmluvne dohodnuté podmienky fakturácie ceny diela a v rozpore s nimi.

37. Postupom krajského súdu, a to podaním zo dňa 09.08.2022 bolo vyjadrenie žalovaného zo dňa 28. februára 2022 doručené zástupcovi žalobcu na vedomie (doručenka na č.l. 276 spisu).

38. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania v medziach odvolacích dôvodov žalovaného podľa ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za akceptovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

39. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/41/2022-278 zo dňa 07. 11. 2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 22.11.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline, v spojení s ust. § 378 ods. 1 CSP.

40. Podľa ust. § 379 CSP v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

41. Za viazanosti vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami bol rozsudok okresného súdu preskúmaný v medziach odvolacích dôvodov žalovaného, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 13. decembra 2021 (č.l. 179 - 191 spisu), a to len tých, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a obsah obrany žalovaného v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP, za stavu zistenia, že nebol dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania a súčasne splnenia procesnej poučovacej povinnosti okresným súdom podľa ust. § 153 a § 154 CSP, ktorá bola obsahom predvolania na nariadené pojednávania doručovaného stranám sporu na deň 15.10.2021 (doručenky na č.l. 80 rub spisu), osobitne vo vzťahu k žalovanému aj podľa uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/13/2021-77 zo dňa 10. júna 2021.

42. Podstatou odvolania žalovaného boli námietky, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, námietka nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj námietka, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je nedostatočné, je rozporuplné, arbitrárne.

43. K jednotlivým odvolacím dôvodom žalovaného v procesnej ako i hmotnoprávnej rovine tak, ako boli vyjadrené v podanom odvolaní zo dňa 13. decembra 2021 v spojení s následnými vyjadreniami, a to aj za viazanosti ust. § 365 ods. 3 CSP krajský súd uvádza nasledovné posúdenie.

44. V prvom rade k odvolaciemu dôvodu o nedostatočnosti, rozporuplnosti, arbitrárnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd poukazuje na to, že štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého prvoinštančného rozsudku dospel k záveru, že tento kritériá vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 CSP, napriek jeho neucelenosti a určitej neprehľadnosti spočívajúcej v tom, že zistenia a závery okresného súdu boli vyjadrené vo viacerých odsekoch a opakovane, spíňa, keďže zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia

rozhodnutia, pretože odôvodnenie rozhodnutia je potrebné posudzovať v jeho celom obsahovom znení. Z odôvodnenia vyplýva, čoho sa žalobca svojou žalobou domáha a z akých dôvodov, aké je stanovisko (vyjadrenie) žalovaného k žalobe, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané a aké skutočnosti z nich súd zistil, aký skutkový stav bol súdom ustálený (zistený), aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil, ako subsumoval zistený skutkový stav pod aplikovanú právnu normu, t.j. aké konkrétne subjektívne práva a povinnosti vyvodil pre strany prejednávaného sporu a aké právne závery vyplývajú zo zistených subjektívnych práv a povinností procesných strán vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol svoje zistenia, popísal vykonané relevantné dôkazy, a to vyjadrenia strán, listinné dôkazy, výpoveď svedka a uviedol ako tieto jednotlivito a vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a ako na základe tohto vyhodnotenia vec právne posúdil. Teda rozsudok okresného súdu obsahuje dostatočné zdôvodnenie, uvedenie dôkazov, z ktorých okresný súd vyvodil skutkový záver, identifikoval zistený skutkový stav a následne prijatý právny záver riadnym spôsobom vyjadril. Nedostatok odôvodnenia rozsudku okresného súdu by zakladal jeho arbitrárnosť len v tom prípade, ak by písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahovalo zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie okresného súdu, k čomu nedošlo. Účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia je zvýrazniť práve tie dôkazy, ktoré mali pre vec podstatný, rozhodujúci význam, čo aj okresný súd uskutočnil. Ak aj okresný súd svoju argumentáciu k meritu veci uviedol vo viacerých odsekoch, nie je možné rozsudok považovať za nedostatočne odôvodnený a arbitrárny, pretože jeho skutkové a právne závery nie sú zjavne neodôvodnené. Odvolací súd zdôrazňuje, že za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nemožno považovať to, že súd nerozhodol a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa - žalobcu. To, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia.

45. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, že si okresný súd nespĺnil povinnosť zmysle ust. § 181 ods. 2 CSP, krajský súd poukazuje na znenie zákonného ust. § 181 ods. 2 CSP, zmyslom ktorého je v sporovom konaní stanoviť okruh nesporných skutkových tvrdení a sporných skutočností, ktoré budú predmetom dokazovania, určenie dôkazov na vykonanie, ktoré strany navrhli k preukázaniu svojich tvrdení. Predmetné ustanovenie má tým viesť k naplneniu účelu a zmyslu procesného práva, ktorým je zásada hospodárnosti a účelnosti súdneho konania a do istej miery aj predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, avšak toto ustanovenie pri jeho nedodržaní nemá právny dôsledok, resp. následok, ktorý by bránil konajúcemu súdu ďalej v konaní a dokazovaní pokračovať, keďže primárne je vecou postupu súdu určiť ďalší priebeh konania v rovine aj vykonávaného a nevykonávaného dokazovania. Ust. § 181 ods. 2 CSP nemá zákonné postavenie poučovacej povinnosti súdom, a tým nemôže niesť so sebou dôsledok nesprávneho postupu, prípadne vadnosti konania pred okresným súdom. Ako už bolo uvedené, zmyslom ust. § 181 ods. 2 CSP je objasnenie, čo zostáva v súdnom konaní predmetom spornosti a na základe tohto zistenia potom okresný súd posúdi ďalší priebeh konania, dokazovania, ale je to výlučne v dispozícii súdu, ktoré z dôkazov budú vykonané a v akom štádiu bude dokazovanie ukončené. Toto zhodnotenie krajským súdom má oporu aj v ust. § 181 ods. 3 CSP, podľa ktorého v konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje aj na to, že ust. § 181 ods. 2 CSP je obdobou pôvodného ust. § 118 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, vo vzťahu ku ktorému ustanoveniu pôvodného procesnoprávného predpisu Občianskeho súdneho poriadku Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č.k. IV. ÚS 326/2012-13 zo dňa 21. júna 2012 uviedol, že „...v prípade porušenia zákonného ust. § 118 ods. 2 O.s.p. sa žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastník, napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy, namietat prípadný nesprávny procesný postup prvostupňového súdu v podanom odvolaní a podobne“. Ďalej v tomto rozhodnutí ústavný súd uviedol, že ani prípadné porušenie uvedeného zákonného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nemá priamy dosah na možnosť vylúčenia účastníka konania z jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Vzhľadom k priebehu súdneho konania a postupu okresného súdu žalovanému ako strane sporu bolo umožnené uplatňovať procesné práva, t.j. že žalovaný nebol vylúčený z týchto procesných práv, a tým zákonite konanie pred okresným súdom nemá procesnú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto ani v tomto smere nebol relevantný odvolací dôvod žalovaného.

46. K odvolacím dôvodom žalovaného, ktoré sa viazali k priebehu pojednávania konaných dňa 15.10.2021 a 22.10.2021, v súhrnlosti krajský súd uvádza, že neboli odvolacími dôvodmi, ktoré by zasiahli do práva žalovaného na spravodlivý proces. Pokiaľ žalovaný namietal, že značná časť prednesov nebola zachytená v zápisniciach o pojednávaní, tak odvolací súd poukazuje na ust. § 98

ods. 1 CSP v spojení s ust. § 99 ods. 1 CSP s tím, že je rozdiel medzi zvukovým záznamom z procesného úkonu a vyhotovením zápisnice použitím diktafónu. Zvukovým záznamom z procesného úkonu podľa § 98 CSP sa zaznamenáva jeho celý priebeh a tento záznam sa uchováva aj po skončení pojednávania. Naproti tomu, vyhotovenie zápisnice použitím diktafónu podľa § 99 CSP slúži spravidla len na nadiktovanie podstatných obsahov výpovedí a prednesov a tento záznam asistent po pojednávaní prepíše. Okresný súd v zmysle vyššie uvedených ustanovení CSP postupoval, čo bolo nepochybné nielen z obsahu elektronického súdneho spisu, ale aj z obsahu písomných zápisníc o pojednávaní, obsiahnutých v spisovom materiáli. Pokiaľ aj nebol obsahom písomných zápisníc doslovný prepis prednesov strán konania, tak s ohľadom na dikciu § 99 ods. 1 veta druhá CSP, podľa ktorého v zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh procesného úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia, nebolo možné postupu okresného súdu nič vytknúť. Ak žalovaný dal do pozornosti nepredvídateľnosť súdneho rozhodnutia, a to vo vzťahu k dokazovaniu, ktoré sa nieslo vo forme diskusie medzi žalobcom a sudkyňou na pojednávaní dňa 15.10.2021 k zmluvne dohodnutým podmienkam a k žalovanému v rovine skúmania existencie či neexistencie vád, tak je potrebné uviesť to, že išlo o štádium vedenia konania - dokazovania a otázky položené zo strany súdu a predbežné stanoviská (vyjadrenia) sami o sebe nie sú ešte rozhodnutím. V štádiu prebiehajúceho súdneho konania, kedy sa na základe dokazovania zisťuje skutkový stav, nemožno hovoriť o nepredvídateľnosti, resp. prekvapivosti rozhodnutia vo veci. Okresný súd v rámci dokazovania postupoval v zmysle § 151 ods. 1 a 2 CSP, teda vychádzal zo skutkových tvrdení strán, ktoré strany výslovne účinne nepopreli, ako z nesporných a ku skutkovým tvrdeniam, ktoré boli výslovne účinne popreté, vykonal stranami navrhnuté dokazovanie, ktoré následne hodnotil postupom podľa Čl. 11 ods. 4 CSP v spojení s § 191 ods. 1 CSP, z koncepcie ktorého vyplýva, že súd hodnotí všetky dôkazné prostriedky ako aj všetko, čo vyšlo počas konania najavo, na základe tohto hodnotenia zistil skutkový stav, ktorý právne posudzoval.

47. K námietke, že okresný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, krajský súd vo všeobecnosti považuje za potrebné uviesť, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal rozhodnutiu vo veci samej, bol postupom, ktorým žalovanému ako sporovej strane nebola znemožnená realizácia jemu patriacich procesných oprávnení a nebola ani marená možnosť žalovanému ako sporovej strane jej aktívnej účasti na konaní, čo vyplýva z priebehu postupu konania pred súdom prvej inštancie. Realizácia procesných oprávnení sa sporovej strane neznemožňuje právnym posúdením. Je potrebné zdôrazniť, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Vzhľadom k rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo zrejmé, že procesné oprávnenie žalovaného na označovanie dôkazov žalobcovi ako sporovej strane nebolo popreté. Žalovaný mal možnosť sa k veci vyjadriť, zaujať svoje stanovisko, predkladať návrhy, označovať dôkazy, avšak je potrebné poukázať na pozíciu súdu, do výlučnej právomoci ktorého patrí posúdenie sporných a nesporných tvrdení, ktoré dôkazy vykoná, resp. nevykoná a akým spôsobom tieto dôkazy vyhodnotí, a na základe ich vyhodnotenia zistí skutkový stav, ktorý práve posúdi.

48. V komplexnosti k námietkam žalovaného v procesnej rovine odvolací súd poukazuje na to, že pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor), znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999, 1Cdo 6/2014, 3Cdo 38/2015, 5Cdo 201/2011, 6Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Úlohou súdu je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré rozhodol. Rovnako vo svojej rozhodovacej činnosti Najvyšší súd SR skonštatoval, že realizácia procesných oprávnení sa sporovej strane neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012, 1Cdo 62/2010, 2Cdo 97/2010, 3Cdo 53/2011, 4Cdo 68/2011, 5Cdo 44/2011, 6Cdo 41/2011, 7Cdo 26/2010, 8ECdo 170/2014).

49. Okresný súd vecne správne v danej sporovej právnej veci vychádzal z vykonaného dokazovania a takto zisteným skutkovým stavom bol v zmysle § 383 CSP viazaný aj krajský súd rozhodujúci o podanom odvolaní žalovaného. Túto skutočnosť považuje za potrebné krajský súd zvýrazniť vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného, ktorým namietal nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom.

50. Uvádza odvolací súd, že rozhodnutie okresného súdu v rovine dokazovania a zisteného skutkového stavu bolo vecne správne aj s poukazom na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 350/08, pričom rozhodnutie okresného súdu sa opieralo o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádzalo zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

51. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd konštatuje, že ani tento odvolací dôvod žalobcu nebol relevantný, pretože okresný súd na v potrebnom rozsahu zistený skutkový stav veci, v okolnostiach danej sporovej veci, za dôkaznej povinnosti sporových strán, aplikoval správnu právnu úpravu, ktorú aj správnym spôsobom interpretoval, t.j. nedošlo ku žiadnej z vyššie uvedených situácií, ktorou sa rozumie nesprávne právne posúdenie veci. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

52. Vo vecno-právnej rovine žalovaný v odvolacom konaní zotrval na námietke, podľa ktorej žalobca nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky pre vznik nároku na zaplatenie ceny diela, a to dohodnutého predkladania súpisu vykonaných prác na schvaľovanie žalovanému a ani, že by žalovaného na odsúhlasenie takéhoto súpisu vyzval. Súpis prác, ktorý si žalovaný zabezpečil od nemeckého odberateľa, bol druhovo a obsahovo iný, než súpis prác v zmysle čl. IV. bodov 4.2., 4.4. a 4.5. zmluvy o dielo, a ak založil okresný súd svoje rozhodnutie na premise, že žalovaný mal k dispozícii súpis vykonaných prác, resp. že si ho sám zabezpečil, jeho zistenie nezodpovedá skutočnosti. Podľa žalovaného listiny v nemeckom jazyku nemožno považovať za skutočné súpisy vykonaných prác v zmysle čl. IV. bod 4.4. zmluvy, tieto boli žalovanému doručené iba raz, tieto nie sú úradne preložené a preto nebolo možné, aby na ne okresný súd prihliadal. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania pred okresným súdom, z ktorého vychádzal aj krajský súd podľa ust. § 383 CSP, uvedené námietky neboli zhodnotené ako dôvodné.

53. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo sporné a ani v odvolacom konaní nebola vyvolaná spornosť v tom, že žalobca ako zhotoviteľ a žalovaný ako objednávateľ uzavreli Zmluvu o dielo č. 16/06/2020 zo dňa 19.6.2020 (ďalej len „zmluva o dielo“ alebo „zmluva“, na čl. 6-9 spisu). Podľa obsahu zmluvy o dielo tak, ako uviedol aj okresný súd, žalobca a žalovaný ako zmluvné strany dohodli predmet zmluvy, cenu, t.j. došlo k dohode o podstatných náležitostiach zmluvy o dielo ako právneho úkonu v zmysle ust. § 536 ods. 1 Obchodného zákonníka. V čl. I. bod. 1.2. zmluvy zmluvné strany dohodli, že predmetom tejto zmluvy je vykonanie prípravných prác prestavbu v rozsahu vymedzenom v tejto zmluve vrátane jej príloh. Dielo sa uskutočňuje pre Objednávateľa ako subdodávka; Objednávateľ uskutočňuje stavbu pre Hlavného objednávateľa, ktorým je Rud. Otto Meyer technik GmbH & Co. KG, Gartenstraße 105, 734 30 Aalen, Nemecko (ďalej len „Hlavný objednávateľ“), s miestom plnenia určeným v bode 1.5. zmluvy o dielo Neubau Feuerwehrhaus, 55218 Ingelheim. Podľa bodu 1.3. veta prvá zmluvy dielo podľa tejto zmluvy zahŕňa iba vykonanie prác na stavbe. V čl. III. bod 3.2. zmluvy o dielo sa zmluvné strany dohodli, že cena za dielo sa určí ako súčin hodinovej sadzby ceny diela podľa bodu 3.3 a počtu hodín riadneho vykonávania diela Zhotoviteľom na základe súpisu vykonaných prác písomne odsúhlasených Objednávateľom v zmysle bodu 4.4. Podľa bodu 3.3. tohto článku zmluvy o dielo hodinová sadzba ceny diela je 20,- Eur. V čl. IV. zmluvy o dielo označeného ako „platobné podmienky“ bodu 4.2. bolo dohodnuté, že zhotoviteľ má právo na zaplatenie časti ceny diela za dva kalendárne týždne riadneho vykonávania diela, iba ak sú súčasne splnené nasledovné podmienky: a) dielo bolo v danom období vykonávané riadne a bez väd, (riadne znamená v súlade s potrebnou odbornou znalosťou a tomu zodpovedajúcimi normohodinami). b) Objednávateľ písomne odsúhlasil súpisy skutočne vykonaných prác Zhotoviteľom v daných dvoch kalendárnych týždne vykonávania diela. V bode 4.3. veta prvá zmluvy o dielo bolo dohodnuté, že Zhotoviteľ je oprávnený vystaviť faktúru na zaplatenie časti ceny diela iba po splnení podmienok podľa bodu 4.2.. Z čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo vyplýva, že za písomné odsúhlasenie súpisu vykonaných prác objednávateľom - žalovaným sa považuje výlučne podpísanie súpisu vykonaných prác na znak jeho správnosti štatutárnym orgánom objednávateľa alebo osobou, ktorú na tento úkon štatutárny orgán objednávateľa písomne splnomocnil. V zmysle bodu 4.5. čl. IV. zmluvy o dielo bolo dohodnuté, že súpis vykonaných prác podľa bodu 4.4. písomne odsúhlasený Objednávateľom - žalovaným, predstavuje povinnú prílohu faktúry Zhotoviteľa na zaplatenie časti ceny diela. Zmluvu o dielo žalobca a žalovaný podpísali.

54. Ani v odvolacom konaní medzi stranami nebolo sporné, že na základe uzavretej zmluvy o dielo žalobca vykonával pre žalovaného stavebné práce, ktorých cenu vyúčtoval faktúrou č. 20078, s dátumom vyhotovenia 16.10.2020, s dátumom splatnosti dňa 06.11.2020, v ktorej bolo uvedené v časti „Názov položky“ ...na základe zmluvy o dielo č. 16/06/2020 zo dňa 19.6.2020 a písomne odsúhlaseného súpisu skutočne vykonaných prác zo dňa 6.7.2020 za elektroinštalačné práce na projekte Neubau Feuerwehrhaus, 55218 Ingelheim, Nemecko“, ku ktorej faktúre priložil listinu v nemeckom jazyku označenú „BAUTAGEBUCH für 1 Woche“, ktorá listina z hľadiska evidencie obsahuje údaje, a to mená jednotlivých pracovníkov v období 41. a 42. kalendárneho týždňa roku 2020, s menovitým označením jednotlivých pracovníkov, časového určenia nástupu a ukončenia prác v konkrétnom dni a vymedzeným počtom odpracovaných hodín v konkrétnom dni každého konkrétneho pracovníka. Nebolo sporu o tom, že k písomnému odsúhlaseniu súpisov vykonaných prác žalobcu zo strany konateľa žalovaného tak, ako bolo dohodnuté v zmysle čl. 4.4. zmluvy o dielo zo strany žalovaného nedošlo.

55. V súvislosti s odvolacím dôvodom nesprávneho skutkového zistenia a nesprávneho posúdenia vzniku nároku žalobcu na zaplatenie ceny diela je potrebné zo strany odvolacieho súdu uviesť, že ani okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nekonštatoval, že by žalobca postupoval v zmysle zmluvných dojednaní, keďže nebolo sporné medzi stranami to, že žalobcom predložený súpis nie je písomne odsúhlasený konateľom žalovaného. Okresným súdom bola však hodnotená a posudzovaná iná okolnosť, ktorá vyvstala v priebehu konania, a to, že súpis žalobcom vykonaných prác mal žalovaný k dispozícii, nakoľko si ich sám zabezpečil, čo vyplynulo z vyjadrenia samotného žalovaného do Zápisnice o pojednávaní pred okresným súdom zo dňa 15.10.2021 (č.l. 130-133 spisu), ktorý uviedol„Ja som teda požiadal nemeckú stranu, ktorí boli veľmi ochotní, aby poslali s tým, že áno, pracovníci žalobcu vykonávali práce, vykonávali, nemôžem povedať, že by nevykonávali dielo, ale nevykonávali ho riadne, pretože podľa informácií od nemeckého subjektu nezakladá sa na pravde to, čo si vyfakturovali. A H. R. bol stavebný dozor za objednávateľa v Nemecku.“ Na otázku súdu, z akého dôvodu nebol skontrolovaný súpis a neuhradenie faktúry, keď súpisy si zabezpečil od nemeckého subjektu, žalovaný uviedol, že to nestíhal. Ďalej do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.10.2021 (č.l. 147-159 spisu) žalovaný uviedol„Čo sa týka tých šichtovnic, tak poukazujem na to, že predsa išlo o taký objekt, kde Nemec potreboval mať prehľad, koľko kto tam bol, a preto daná šichtovnica neslúži mne ako podklad pre faktúru.“ Zistený skutkový stav preukázal to, že skutočne žalobca nepostupoval v zmysle zmluvných dojednaní bodu 4.4. zmluvy o dielo, označenom ako PLATOBNÉ PODMIENKY, t.j. nedisponoval písomne odsúhlaseným súpisom vykonaných prác štatutárnym orgánom objednávateľa, t.j. žalovaným, teda nepreukázal splnenie tejto zmluvne dohodnutej podmienky pre vznik nároku na cenu diela (§ 548 ods. 1 Obchodného zákonníka), avšak na preukázanie dôvodnosti uplatneného nároku predložil doklad „šichtovnicu“ preukazujúcu vykonanie prác a žalovaný potvrdil, že doklad „šichtovnica“ sa dostal do jeho dispozície od nemeckého investora, k čomu sa právny zástupca žalovaného do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.10.2021 vyjadril v tom smere, že práve nemecký investor musel mať vedomosť o tom, kto sa na stavbe pohybuje a koľko. Teda, ak žalovaný potvrdil, že mal „šichtovnicu“/súpis vykonaných prác žalobcu k dispozícii, a napriek tomu z jeho strany nedošlo k ich odsúhlaseniu, pričom súčasne netvrdil a ani nepreukázal, že by vykonané práce ich rozsah rozporoval, namietal ich vadnosť relevantným spôsobom, potom záveru okresného súdu v tom, že bolo by šikanózne požadovať takéto súpisy od žalobcu duplicitne len z titulu dodržania zmluvných ustanovení a bolo by nespravodlivé nepriznať žalobcovi žalovanú sumu ako cenu za vykonané dielo, nemožno vytknúť jeho nesprávnosť.

56. K námietke, že doklad „BAUTAGEBUCH für 1 Woche“ - „šichtovnica“ je v nemeckom jazyku bez úradného prekladu, a preto na takúto listinu nie je možné prihliadať, v zhode s okresným súdom i krajský súd je toho názoru, že by nebolo hospodárne a ani efektívne zaťažovať žalobcu prekladom takýchto listín, s ohľadom na ich obsahové náležitosti aj cez úpravu Čl. 17 CSP. Z uvedenej listiny je zrejmé, že obsahujú označenie žalovaného v ľavej hornej časti, označenie miesta vykonávania prác s číselným označením konkrétneho kalendárneho týždňa a roku a najmä menný zoznam jednotlivých pracovníkov s vymedzením dátumu a času vykonávaných prác a celkového počtu hodín ich výkonu. V dolnej časti záznamu je uvedený dátum s podpisom jedného z pracovníkov žalobcu a záznam je opatrený podpisom nemeckého subjektu R., o ktorom sám žalovaný do Zápisnice o pojednávaní zo dňa 15.10.2021 potvrdil, že H. R. bol stavebný dozor za objednávateľa v Nemecku, teda, že meno R. je zhodné so stavebným dozorom objednávateľa, t.j. investora v Nemecku. Napriek označeniu listiny nemeckým názvom, mal aj odvolací súd za to, že striktná požiadavka na preklad uvedenej listiny by bola v rozpore s princípmi hospodárnosti konania a i logiky, keď podstatný obsah predmetnej listiny je bez potreby jej prekladu

jasne spoznatelný a zrozumiteľný, pozostáva z osobných údajov, údajov miesta stavby, číselných údajov vzťahujúcich sa k dátumu vyhotovenia záznamu, dátumu vykonávaných prác a ostatných hodín. Z uvedeného preto odvolacia námietka o možnosti použitia žalobcom predloženej listiny v nemeckom jazyku ako dôkazného prostriedku nebola hodnotená zo strany odvolacieho súdu v rozpore s ust. § Čl. 17 CSP a ani nespôsobila porušenie práva žalovaného na spravodlivý proces. Navyiac, predmetná listina bola doručená žalovanému spolu s faktúrou, čo preukázalo aj samotné podanie žalovaného zo dňa 15. decembra 2020, označené „Vrátenie faktúry č. 20078“, v ktorom podaní okrem iného bolo uvedené ...„Našej spoločnosti ste vôbec nepredložili na odsúhlasenie žiaden súpis vykonaných prác, ale bez toho, aby ste si dali súpis vykonaných prác písomne odsúhlasiť našou spoločnosťou, ste vystavili spornú faktúru a priložili ste k nej fotokópie dvoch listín v nemeckom jazyku, označené ako „BAUTAGEBUCH für 1 Woche“, ktoré sú podpísané tretími osobami, ktoré nemali žiadne oprávnenie schváliť súpis vykonaných prác za našu spoločnosť“, s tvrdením, že táto produkovaná príloha nemá povinnú náležitosť súpisu skutočne vykonaných prác v zmysle čl. IV. bodu 4.4. zmluvy o dielo. Predmetná listina vyhotovená v nemeckom jazyku sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného a napriek tomu, že súpis obsahuje menný zoznam a časový rozsah vykonaných prác, žalovaný túto listinu nesporne spájal s pojmom „súpis vykonaných prác“. Z čl. III. bod 3.2., čl. IV. bod 4.2. písm. b), čl. IV. bod 4.4. a čl. VI. bod 6.8. zmluvy o dielo nepochybne vyplývalo, že základom úpravy práv a povinností zmluvných strán bol na viacerých miestach zmluvy pojem „súpisy skutočne vykonaných prác“ spájaný práve s počtom hodín vykonávaných prác, ak cena za dielo bola aj dohodnutá ako hodinová sadzba ceny diela. Teda bol tu stav, že žalobca predložil s faktúrou žalovanému týždenný záznam vykonaných stavebných prác, síce opatrený podpisom iných osôb a súčasne to bol žalovaný, ktorý si zabezpečil súpis prác od nemeckého investora, napriek ktorému žalovaný predložený súpis neschválil a ani nevytkol nevykonanie týchto prác. Za tejto situácie nastúpila tu potom súčinnosť žalovaného tieto listiny preskúmať a v prípade, ak nespĺňajú dohodnuté náležitosti v zmysle čl. IV. bod 4.3., 4.4 vrátiť, prípadne vyžadovať iné podklady, pričom žalovaný vrátením súpisu prác žalobcovi listom zo dňa 15. decembra 2020 bez vytýkaných nedostatkov okrem námietky absentujúceho podpisu konateľa žalovaného, prípadne splnomocnenej osoby a námietky o nedostatočnej kvalite, nedostatočnej odbornej znalosti žalobcu na doplnenie súpisu nevyzval. Teda, pokiaľ žalovaný postupoval tým spôsobom, že sa k doručeným súpisom a súpisom získaným od nemeckého investora žiadnym spôsobom nevyjadril a nezaplatil, potom okresný súd správne vyhodnotil, že by bolo nespravodlivé za vykonané dielo nárok žalobcovi nepriznať, ak sám žalovaný relevantné námietky nevzniesol.

57. V okolnostiach danej veci podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri posudzovaní uplatneného nároku žalobcu postupoval v súlade s princípom zákonnosti a spravodlivosti a vychádzal z individuálnej okolnosti tohto konkrétneho prípadu. Okresný súd správne dospel k záveru, že striktným trvaním na formálne upravených podmienkach vzniku práva na zaplatenie ceny diela, vzhľadom na v danom prípade zistenú skutkovú situáciu, a to zabezpečenia si súpisu zo strany žalovaného, avšak bez následnej reakcie, doručenia tohto súpisu spolu s faktúrou žalobcom žalovanému, trvaním na striktnom dodržaní čl. IV. platobných podmienok, v spojení s bodom 6.8. zmluvy o dielo, by sa vytvoril stav vedúci k arbitrárnej aplikácii jednotlivých zmluvných ustanovení a zjavne nespravodlivého rozhodnutia v danej veci.

58. K námietke, že súd prvej inštancie rozhodol v zrejmom rozpore s vlastnou predchádzajúcou praxou, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že mu je zrejmé, že voči žalovanému je vyvolaných viacero súdnych sporov, ktoré sú prejednávané so zreteľom na okolnosti a konkrétnosti tej - ktorej sporovej právnej veci, na základe dohodnutých zmluvných podmienok a výsledkov vykonaných dôkazov. Závery výsledku takéhoto súdneho konania preto v tej - ktorej konkrétnej sporovej veci však nie je možné zovšeobecňovať, paušalizovať na ďalšie súdne spory, keďže povinnosťou súdu je každú konkrétnu sporovú vec po právnej a skutkovej stránke zhodnotiť so zreteľom na jej okolnosti a preukázané skutočnosti.

59. Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení aj so závislým výrokom na náhradu trov konania, ktorý osobitne odvolacími dôvodmi žalovaného nebol napadnutý, potvrdil ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

60. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 369 ods. 1 v spojení s ust. § 255, § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému bol voči žalovanému

priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.